

Fides

73. vuosikerta
ISSN 0356-5262

8.10.2010

Katolinen hiippakuntalehti 11/2010 Katolskt stiftsblad

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta
ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA

6 Pyhän isän vierailu Skotlan-
nissa ja Englannissa

OHJELMA

8 Seurakunnat ja tapahtumat

ARTIKKELEITA

6 Uskomme ja kirkkomme ovat
yhä voimissaan

10 Maailman lähetyspäivä

10 Dominikaani – ja seitsemän
lapsen isä...

11 Pyhän Olavin jäljillä

12 Hyväntekeväisyyttä Italian
suurlähetystössä

13 Ikonen – den icke av människo-
hand skapade Kristusbilden

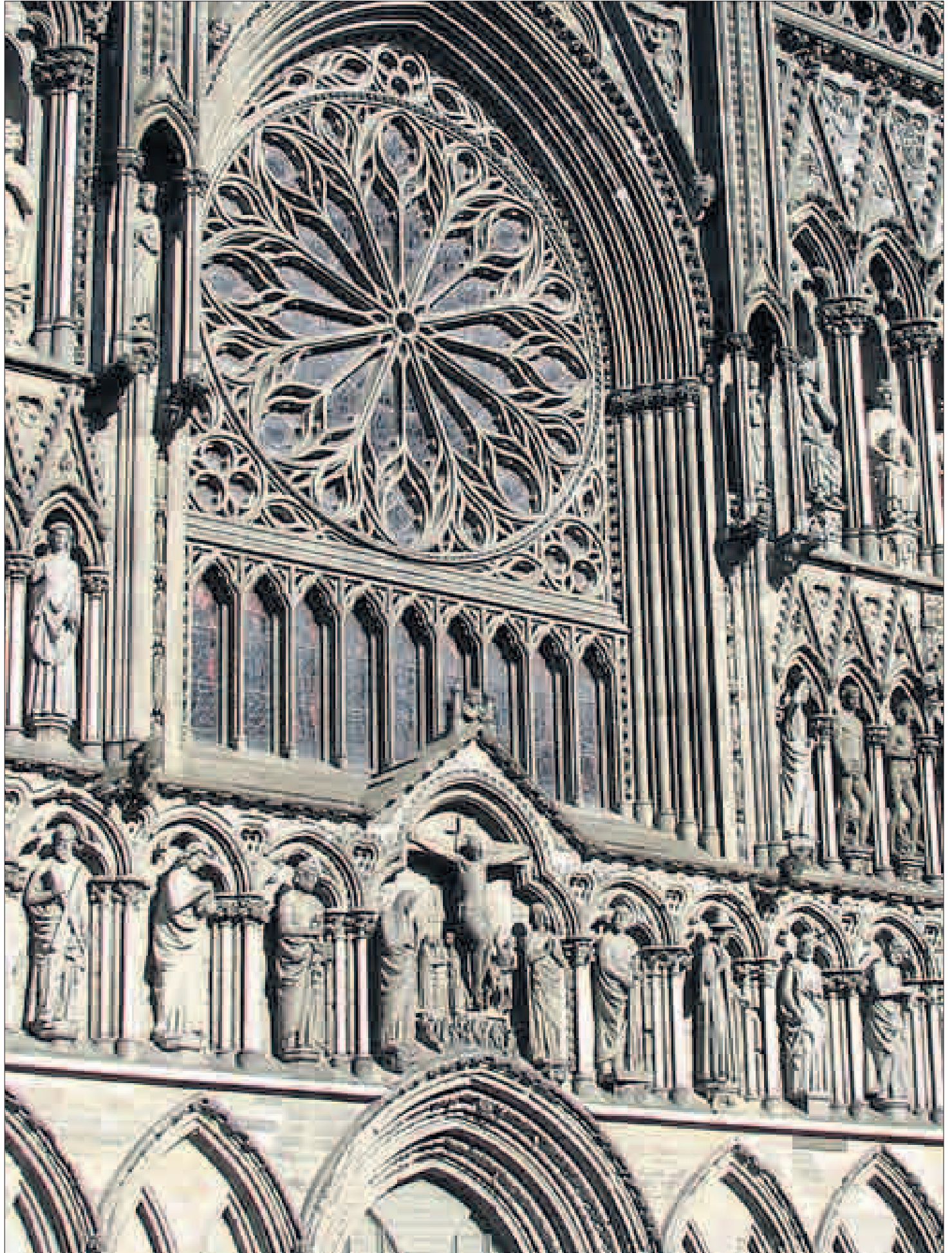
14 Kolumni: Klausuuri

NUORILLE

15 Tapaaminen Jeesuksen kanssa:
Kenellä ei ole syntiä?

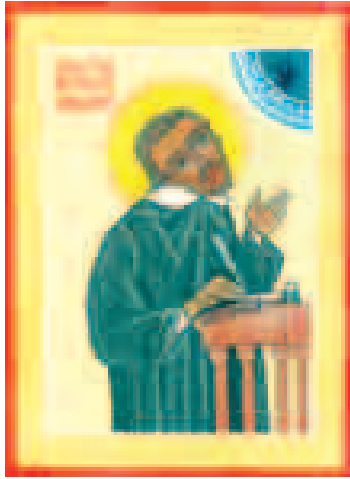
IN ENGLISH

16 Some Material in English

Nidarosin tuomiokirkon fasadi, vrt. artikkeli "Pyhän Olavin jäljillä", s. 11.

Katolisia katolilaisia

On myönnettävä, että joskus, tosin onneksi vain hyvin harvoin, tässä lehdessä pääsee läpi supisuomalaisenkin kirjoittamia tekstejä, joissa katoliseen uskoon ja kirkkoon liittyvään sanastoon on pujahtanut virheitä. Paljon useammin näitä virheitä näkyy ei-katolisissa julkaisuissa. Jokunen esimerkki ja huomio lienee paikallaan.

”Katolinen” on adjektiivi, ”katolilainen” substantiivi

Niin kuin Suomen kansalaiset ovat suomalaisia, *katolisen* (adjektiivi) kirkon jäsenet ovat *katolilaisia* (substantiivi). He eivät kuulu jonkun *katolilaisen* piispan vaan *katolisen* piispan johtamaan hiippakuntaan. Puhumattakaan siitä, että hiippakunta tai piispa olisi *katollinen* (uskokaa tai älkää, mutta tämä on yllättävän tavallinen virhe: *Katollinen* tiedotuskeskus saa postia lähes tulkoon viikottain).

Näin se siis menee:

- *katolinen* pappi, *katolinen* usko, *katolinen* koululainen
- Suomen *katolilaiset* mutta *katoliset* suomalaiset

Muita kielenkäytön kysymyksiä

Muita katolisen kielenkäytön erikoisuuksia on toki paljon, mutta tavallisimmin kysymykset ja ongelmat kohdistuvat seuraaviin:

Retretti on vanha katolisessa suomenkielessä käytetty sana. Sitä on turha korvata englanninkielestä omaksutulla uudissanalla *retriitti*.

Pyhien ihmisten nimen edessä käytettävä ”pyhä” tai ”autuas” kirjoitetaan pienellä alkukirjaimella. Ei se ole erisnimi. Roomalaisessa martyrologiumissa eli pyhien luettelossa on tuhansien pyhien nimiä. Kirjan hakemistossa on palstakaupalla pyhiä Andreaksia, Ioanneksia, Marioita jne. Isolla kirjoittaminen vaikuttaa turhalta korostamiselta. Onhan meidät kuitenkin kaikki kutsuttu olemaan pyhiä, ja pyhyys voi ilmetä myös pienissä, arkipäiväisissä asioissa.

Isolla kirjoitetaan luonnollisesti kaikki tavalliset Pyhän Kolminaisuuden nimet: Isä, Poika ja Pyhä Henki sekä niiden johdannaiset. Toisaalta asiatekstissä ei tarvitse hän-pronominia kirjoittaa isolla silloinkaan, kun sillä tarkoitetaan Jumalaa. Vastaavasti kirkko kunnioittaa pyhää Jumalansynnyttäjää kirjoittamalla hänen nimensä ja tärkeimmät nimityksensä isolla alkukirjaimella: *Neitsyt* Maria, pyhä Jumalanäiti, myös pelkkä *Neitsyt*.

Meidän ei pidä kummeksua oman sanastomme käyttämistä. Ei maallisessa maailmassa ehkä ymmärretä, mitä tarkoitamme tabernaakelilla, kommuuniolla, eukaristialla tai adoraatiolla, mutta silti ne ovat meille olennaisia sanoja, jotta voimme puhua uskostamme ja oppia tuntemaan uskoamme paremmin. Opetelkaamme itse tuntemaan sanastomme aarteita entistä paremmin – ei vain sanoina vaan myös sisällöllisesti –, niin kasvamme itsekkin uskossamme ja opimme myös kertomaan uskostamme niille, jotka eivät sitä vielä tunne. Hyvä apu on Katolisen kirkon katekismus.

M. Tervaportti

Sunnuntait ja juhlapyhät

10.10. KIRKKOVUODEN 28. SUNNUNTAI (IV)

1L 2. Kun. 5:14-17
Ps. 98: 1, 2-3ab, 3cd-4. - 2b
2L 2. Tim. 2:8-13
Ev. Luuk. 17:11-19

17.10. KIRKKOVUODEN 29. SUNNUNTAI (I)

1L 2. Moos. 17:8-13
Ps. 121:1-2, 3-4, 5-6, 7-8. - 2
2L 2. Tim. 3:14 - 4:2
Ev. Luuk. 18:1-8

24.10. KIRKKOVUODEN 30. SUNNUNTAI (II)

1L Sir. 35:15b-17, 20-22a
Ps. 34:2-3, 17-18, 19+23. - 7ab
2L 2. Tim. 4:6-8, 16-18
Ev. Luuk. 18:9-14

LÄHETYSSUNNUNTAI: Tänään on keräys lähetystyön hyväksi.
(Huom. edellisessä lehdessä ja Ordossa on virheellinen päivämäärä.)

31.10. KIRKKOVUODEN 31. SUNNUNTAI (III)

1L Viis. 11:23 - 12:2
Ps. 145:1-2, 8-9, 10-11, 13cd-14. - 1a
2L 2. Tess. 1:11 - 2:2
Ev. Luuk. 19:1-10

Täydellinen ane vainajien puolesta tavanomaisin ehdoin myönnetään niille uskoville, jotka marraskuun 1. ja 8. päivän välisenä aikana hartaasti käyivät hautausmaalla tai muuten rukoilevat kuolleiden puolesta.

6.11. la, KAIKKIEN POISNUKKUNEIDEN USKOVIEN MUISTOPÄIVÄ – VAINAJIEN PÄIVÄ

7.11. KAIKKIEN PYHIEN JUHLA – PYHÄINPÄIVÄ, juhlapyhä (IV)

1L Ilm. 7: 2-4, 9-14
Ps. 24: 1-2, 3-4ab, 5-6. - 6
2L 1. Joh. 3:1-3
Ev. Matt. 5:1-12a

Fideksen vuosi 2010 (73. vuosikerta)

numero	aineisto	aika*						
			05	09.04.	23.04.-23.05.	10	03.09.	17.09.-10.10.
01	01.01.	15.01.-14.02.	06	07.05.	21.05.-13.06.	11	24.09.	08.10.-07.11.
02	29.01.	12.02.-07.03.	07	28.05.	11.06.-01.08.	12	22.10.	05.11.-28.11.
03	19.02.	05.03.-28.03.	08	16.07.	30.07.-29.08.	13	12.11.	26.11.-19.12.
04	12.03.	26.03.-25.04.	09	13.08.	27.08.-19.09.	14	03.12.	17.12.-23.01.

*) Ensimmäinen päivämäärä osoittaa lehden ilmestymispäivän ja jälkimmäinen päivämäärä ilmaisee sen päivämäärän, johon asti ohjelma- ja tapahtumailmoitukset annetaan.

KATOLINEN
HIIPPAKUNTALEHTI
FIDES

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

KATOLSKT
STIFTSBLAD
FIDES

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informations-tjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

PAINO / TRYCK

I-print Oy, Seinäjoki

INTERNET

katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
JA ILMOITUKSET / ADD-
RESSFÖRÄNDRINGAR OCH
ANNONSER

info@catholic.fi

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko
Suomessa

Pankkitili:
NORDEA
101430-237491

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
katolinen.net/
?page_id=290

Onnistunut matka Britanniaan

Paavi **Benedictus XVI** oli varauksettoman tyytyväinen Skotlantiin ja Englantiin suuntautuneesta virallisesta valtiovierailustaan. Vierailun jälkeisellä yleisaudienssilla Vatikanissa pyhä isä kertoi vierailustaan innostuneesti.

Pyhä isä sanoi esimerkiksi, että hänen apostolinen matkansa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan "oli virallinen vierailu mutta samalla pyhiinvaellus keskelle kulttuurin ja uskon leimaaman kansan, brittien, historiaa ja nykyisyyttä". Vierailun keskeinen tapaus oli kardinaali Newmanin autuaaksi julistaminen, ja juuri kardinaalin käyttämästä motosta koko vierailu oli saanut teemakseen "*Heart speaks unto heart*" (Sydän puhuu sydämelle).

"Kardinaali John Henry Newmanin, Englannin kuuluisan pojan, autuaaksijulistaminen oli vierailuni huipennus. Sitä edelsi ja siihen valmistettiin erityinen rukousvigilia, joka pidettiin lauantai-iltana Lontoon Hyde Parkissa. Siellä oli syvän hartauden ilmapiiri. Uskovien joukoille, varsinkin nuorille, halusin vielä kerran esittää kardinaali Newmanin loisteliasta persoonaa; hän oli sekä älykäs että uskova, ja hänen hengellinen perus-sanomansa todistaa siitä, että tie tietoon ei ole vetäytymistä "itseen" vaan avoimuutta, keskustelua ja kuuliaisuutta hänelle, joka on tie, totuus ja elämä. Autuaaksijulistamiseriitti oli Birminghamissa vietetyn juhlallisen sunnuntai-messun yhteydessä. ...

"Tämä liikuttava tapahtuma toi vielä selvemmin

esiin suuren oppineen, erinomaisen kirjoittajan ja runoilijan, viisaan Jumalan miehen, jonka ajattelu vaikutti monien omiintuntoihin ja vielä tänäänkin herättää poikkeuksellista kiinnostusta. Saakoot uskovat ja kirkolliset yhteisöt eritoten Britanniassa innostusta häneltä, niin että meidänkin aikanamme tämä jalo maa voisi yhä tuottaa runsasta satoa evankeliumin mukaisesta elämästä.

"Britannian vierailuni aikana halusin, niin kuin aina, ensisijaisesti tukea katolista yhteisöä, rohkaista sitä puolustamaan voimakkaasti niitä muuttumattomia moraalitotuuksia, jotka evankeliumin valaisemina ja vahvistamina ovat aidosti inhimillisen, oikeudenmukaisen ja vapaan yhteiskunnan perusta. Halusin myös puhua kaikkien Britannian asukkaiden sydämille, ketään pois jättämättä, siitä, mikä on ihmisen aito todellisuus, mitkä ovat hänen syvimmat tarpeensa ja mikä on hänen lopullinen päämääränsä."

KATT/VIS

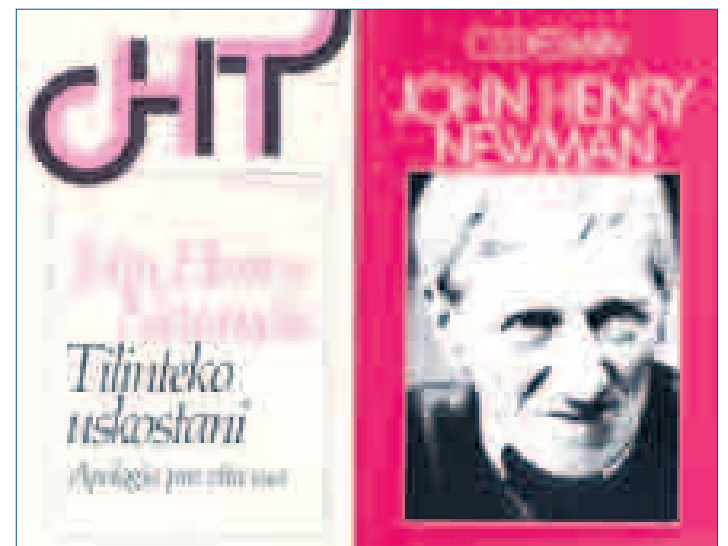
Paavi totesi Britannian olevan myös kulttuurin ja maailmantalouden risteyskohta, jota voi pitää esimerkiksi länsimaailmasta. Hän kannusti: "Euroopan vanhoilla kansakunnilla on kristillinen sielu, joka on läheisesti yhtä näiden kansojen 'nerokkuuden' ja historian kanssa. Siksi kirkko ei koskaan lakkaa työskentelemästä sen puolesta, että tämä hengellinen ja kulttuurinen perinto pysyisi elossa."

"Autuas John Henry Newman, jonka hahmo ja kirjoitukset ovat erityisellä tavalla ajattomia, ansaitsee tulla kaikkien tuntemaksi. Hän tukee kristittyjen intoa ja pyrkimyksiä levittää Kristuksen tuoksua kaikkialle, minne he menevät, jotta heidän koko elämänsä ja olemuksensa olisi pelkkää Kristuksen säteilyä, niin kuin hän kirjoitti viisaasti kirjassaan 'Radiating Christ'."

Kuka oli ja mitä ajatteli autuas John Henry Newman?

Kardinaali John Henry Newman julistettiin autuaaksi 19.9.2010. Hänen maailmankirjallisuuden klassikkoihin kuuluva teoksensa *Tilinteko uskostani – Apologia pro vita sua*, julkaistiin suomeksi jo kaksikymmentä vuotta sitten, kun autuaaksijulistamisprosessi oli aloitettu. Piispa Verschurenille Newman oli hyvin tärkeä, hänellä oli laaja Newman-kirjasto. Jo 1984 Katolinen tiedotuskeskus julkaisi pätevän Newman-elämäkerran, joka nyt on erityisen ajankohtainen.

Nyt Newman-tarjous! Molemmat kirjat yhdessä postitus- ja postiennakkokuluneen 20 €. tarjous on voimassa vuoden loppuun asti.

**Katolisesta tiedotuskeskuksesta
puh. 09-6129470 email info@catholic.fi
avoinna arkisin klo 10-16.**

katolinen.net > kirjallisuutta

Nimityksiä papistossa

Helsingin piispa **Teemu Sippo** SCJ on nimittänyt kirkkoherra **Kazimierz Lewandowski** SCJ sapattivapaan ajalle 20.9.2010-5.5.2011 isä **Rafal Czernian** SCJ Pyhän Marian seurakunnan administraattoriksi. Samalla piispa on nimittänyt isä **Robert Gallan** SCJ Pyhän Marian seurakunnan kappalaiseksi 5.5.2011 asti.

Puolasta on Suomeen saapunut myös uusi pappi, isä

Pawel Leszko SCJ. Hänet piispa on nimittänyt Pyhän Ristin seurakunnan assistentiksi.

Piispa Sippo vihki lauantaina 2.10. papiksi diakoni **Marco Pasinat** Oulussa Nasaretin pyhän perheen kirkossa. Isä Pasinato toiminee jatkossakin Pyhän Henrikin katedraalissa.

KATT

Pohjoismaiden katolinen perheneuvosto perusteilla

Pohjoismaiden piispainkokous päätti syyskokouksessaan Bergenissä antaa Jönköpingissä toukokuussa pidetyn Pohjoismaisen katolisen perhekokouksen pohjoismaiselle valmisteluryhmälle tehtävän perustaa Pohjoismaisen katolisen perheneuvoston (*Nordiskt katolskt familjeråd*). Neuvoston tehtäväksi tulee tehdä yhteistyötä perheitä koskevissa kysymyk-

sissä ja tulevien pohjoismaisten perhekongressien järjestämisessä.

Perheneuvoston toiminnan kontaktiksi piispainkokouksessa nimitettiin Tromssan piispa-prelaatti, monsignore **Berislav Grgic**. Jönköpingin kokouksen valmisteluryhmän jäsenet olivat diakoni **Göran Feldt** (pj., Ruotsi), diakoni **Kaare Nielsen** (Tanska), **Maria E. Fongen**

(Norja), **April Frigge** (Islanti) ja **Marko Tervaportti** (Suomi).

Alustavissa kaavailuissa perhekokouksia järjestettäisiin pohjoismaisessa mitataavassa viiden vuoden välein.

KATT/katolskkyrkan.se

Provrörsbefrukning till priset av miljontals människor

Nobelpriskommiten tillkännagav i början av oktober att årets nobelpris i medicin går till den 77-årige brittiske läkaren och forskaren **Robert Edwards** för att ha utvecklat metoden att befrukta mänskliga ägg utanför kroppen, såkallad vitro-fertilisering (IVF), eller provrörsbefrukning. Ett val som en stor del av den vetenskapliga världen ställer sig kritisk till eftersom alla etiska sidor utesluts och människan reduceras till en produkt.

Den Heliga Stolen har inte gett ett offentligt uttalande men Presidenten vid den Påvliga Livsakademien, Msgr. **Ignacio Carrasco de Paula**, svarade journalisterna att: "valet att ge Nobelpriset i medicin till professor Edwards har som väntat mött en hel del framgångar och många betänkligheter. Personligen skulle jag

ha röstat på andra kandidater som McCulloch och Till, stamcellernas upptäckare; eller Yamanaka, känd för sin banbrytande forskning på så kallade introducerade pluripotenta stamceller (IPS) - som utvecklats från vanliga kroppsceller."

Msgr. Carrasco de Paula uttrycker sig perplex till valet när han nämner de många anledningar till oro som det utgör: "Utan Edwards skulle det inte finnas någon marknad för människoägg, frysarna skulle inte vara fulla av embryon som väntar på att överföras till livmodern eller, mer troligt, på att användas för forskning eller att dö, övergivna och glömda av alla."

Ärkebiskopen beskriver sin oro bildligt: "Jag skulle säga som så att Edwards invigde ett hem, men öppnade fel dörr, eftersom han la allt på

provrörsbefrukningen, och på det viset underförstått tillät användning av donationer och en marknad som involverar att köpa och sälja människor. På det viset har han inte på något sätt förändrat infertilitetens patologiska eller epidemiologiska bild."

Även den Internationella Federationen av katolska läkare (FIAMC) har reagerat på beskedet och i en officiell deklaration, undertecknad ordförande Dr **José María Simón Castellví**, uttrycker de sig bestörta över beskedet Cambridges reproduktive biolog, Robert Edwards, har tilldelats Nobelpriset i medicin för sitt arbete med att producera människor med vitro-fertilisering (IVF).

"Som katoliker tror vi på varje människas absoluta värdighet, skapad till avbild och likhet med Gud. Denna värdighet finns från och med

första stund i utformningen av den nya människan, och förblir med henne tills den naturliga döden. Även om IVF har fört lycka till många par som har befruktat genom denna process, så har det gjorts till ett enormt pris. Det priset underminerar varje människas värdighet. Många miljoner av embryon har skapats och kasseras under IVF-processen. Dessa människor var inte vara människor som användes till försöksdjur avsedda att förstöras, särskilt i början, utan användningen av dessa mänskliga försöksdjur har lett till en kultur som betraktar människor som varor, snarare än de dyrbara mänskliga individer de är.

"Som katolska läkare ser vi den smärta som infertilitet utgör för ett par, men tillika tror vi att forskningen och behandlingen som behövs för att lösa problemen med

infertilitet, måste ske inom en etisk ram som respekterar det mänskliga embryots särskilda värdighet, som inte skiljer sig från en mogen vuxen med ett briljant sinne.

"Historien om vår frälsning genom Jesus Kristus visar att oss att mänskligheten lider när den glömmet bort eller bortser från det faktum att Gud är vår skapare och vi hans skapelser. Vi kan bara vara fullt mänskliga när vi lever i enlighet med Guds vilja att respektera den särskilda värdighet, som ges till alla människor."

KATT/RV

Kirkkoherra Marino Trevisini

täyttää 60-vuotta

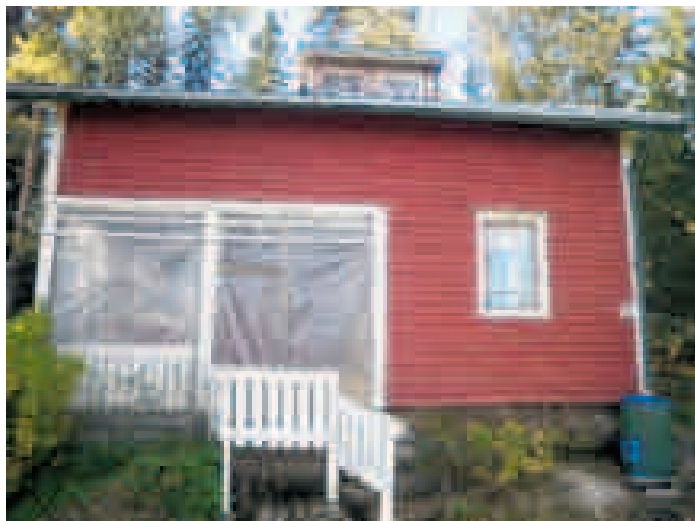
Juhlimme sitä sunnuntaina 14.11.

Lahjakeräykseen voi osallistua Henrikin kirkkokahveilla tai lahjoituskassalla tilille

Sampo 800077-10027853
Marino Trevisini lahjatili

Viitettä ei tarvita. Muista merkitä lahjoittajan nimi.

Myynnissä Stella Mariksen naapurista

Remontoitava omakotitalo Paksalossa 68+12m2, oh, k, 2mh. Rv. 1953. Kauniilla kumpareella, järvinäkö näkyy. Oikeus yhteiseen vesialueeseen Hiidenveiteen. Tontti 2450m2. Tiedustelut: Asmo Ranninen, Kiinteistömaailma, puh: 040 500 6092.

Pyhän Henrikin katedraali 150 vuotta

St. Henrikskatedralen 150 år - St. Henry's Cathedral 150 years

Pyhän Henrikin katedraalin 150-vuotisjuhlaa vietetään sunnuntaina 24. lokakuuta 2010.

Juhlamessu klo 10.30

Messua voi seurata videoituna seurakuntasalissa. Sinne tuodaan myös kommuunio.

Huom. juhlan vuoksi ei ole messua klo 9.45.

Juhlaväki kutsutaan messun jälkeen kirkkokahville Agricolan kirkon kryptaan, Tehtaankatu 23.

Tervetuloa!

S:t Henrikskatedralens 150-års jubileum firas söndagen den 24 oktober 2010.

Festmässa kl. 10.30

Man kan också följa med mässan via video i församlings-salen. Den heliga kommunionen delas ut också där.

Obs! Ingen mässa kl. 9.45 på grund av festen.

Alla festdeltagare inbjuds till kyrkkaffe i Agricola-kyrkans krypta, Fabriksgatan 23.

Välkomna!

On Sunday 24th October, St. Henry's Cathedral celebrates its 150th anniversary

with a solemn Mass at 10.30.

We can follow the Mass in the parish hall by video. Holy Communion will be distributed there, too.

NB. There will be no Mass at 9.45.

All participants are invited to have coffee after the Mass in the crypt of the Agricola Church, Tehtaankatu 23.

Welcome!

Pyhän Alfonso Maria de'Liguorin Novena Pyhälle Hengelle

Toinen päivä

Rakkaus on valo, joka valaisee sielun

Yksi Aadamin synnin pahimmista seurauksista meissä on järkemme himmeneminen mieltämme peittävien intohimojen alla. Kuinka sääliittävä onkaan se sielu, joka antaa intohimon johtaa itseään!

Intohimo on kuin vesihöyry, verho, joka estää meitä näkemästä totuutta. Kuinka kukaan voi välttää pahaa, jos hän ei tiedä, mikä on pahaa? Kaiken lisäksi tämä pimeys lisääntyy samassa määrin kuin syntimme kasvavat.

Pyhä Henki, jota kutsutaan "autuaaksi valoksi", ei vain sytytä sydämiämme, jotta rakastaisimme häntä hänen jumalallisessa loistossaan. Hän myös karkottaa pimeytemme ja näyttää meille maallisten asioiden turhuuden, iankaikkisten hyvyyksien arvon, pelastuksen tärkeyden, armon hinnan, Jumalan hyvyyden, hänen suuren rakkautensa meitä kohtaan sekä sen loppumattoman rakkauden, joka hänelle kuuluu.

"Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti" (1. Kor.

2:14). Ihminen, joka on maallisten nautintojen pauloissa, tietää vain vähän näistä totuuksista. Siksi hän onnettomasti rakastaa sitä, mitä hänen tulisi vihata, ja vihaa sitä, mitä hänen tulisi rakastaa.

Pyhä Maria Magdalena de Pazzi huudahti: "Oi rakkaus, jota ei tunneta! Oi rakkaus, jota ei rakasteta!" Ja pyhä Teresa sanoi, että Jumalaa ei rakasteta, koska häntä ei tunneta. Siksi pyhät ovat aina etsineet valoa Jumalalta.

"Lähetä valkeutesi!" (Ps. 43:3). "Sillä sinä annat minun lampuni loistaa; Herra, minun Jumalani, valaisee minun pimeyteni" (Ps. 18:29). "Avaa minun silmäni näkemään sinun lakisi ihmeitä" (Ps. 119:18).

Juuri niin! Ilman valoa emme voi välttää vaaroja emmekä löytää Jumalaa.

*St. Alphonsus Liguori: The Holy Eucharist.
Edited and abridged by Msgr. Charles Dollen.
Alba House, New York, 1993.*

Rukouksen apostolaatti

Rukoilkaamme...

Lokakuu

Että katolisista yliopistoista tulisi yhä enemmän sellaisia paikkoja, joissa ihmiset evankeliumin valossa voisivat kokea uskon ja järjen yhteenkuuluvuuden.

Että maailman lähetyspäivä auttaisi kristittyjä ymmärtämään, että evankeliumin julistaminen on välttämätön palvelus, jota kirkko on kutsuttu tekemään ihmiskunnan hyväksi.

Marraskuu

Että kaikki erilaisista riippuvuuksista kärsivät löytäisivät kristittyjen yhteisön tukemana Jumalan pelastavasta voimasta lujutusta muuttamaan radikaalisti elämäänsä.

Että latalalaisen Amerikan kirkot etenisivät koko maanosan kattavassa tehtävässään, jonka piispat ovat heille antaneet, ja tekisivät oman osansa Jumalan kansan lähetystyössä, joka ulottuu kaikkialle maailmaan.

Böneapostolatet

Låt oss be...

Oktober

Att katolska universitet får stor betydelse genom att visa världen den harmoniska enhet som finns mellan tro och förnuft.

Att världsmissionsdagen hjälper alla att förstå vikten av att förkunna evangeliet om Jesus Kristus för världens alla nationer.

November

De som fastnat i olika slags beroende behöver hjälp att förändras. Att alla kristna beredvilligt erbjuder dem sitt stöd och sin omsorg.

För de kristna och deras biskopar i Latinamerika, att enheten mellan dem och omsorgen om varandra växer, så att de över-skrider nationsgränserna.

Dies Irae – hymn till Frälsaren "Rex tremendae majestetis"

av Tomas från Celano, Fransiscus av Assisis lärjunge

Vredens dag, denna dag,
när världens förgås i aska,
såsom David och Sibyllan siat.
Tårarnas dag, denna dag,
när syndiga människan står upp ur stoftet
för att dömas.

Vilken vända förestår oss
ej när domedagen när oss
och den stora vreden slår oss!
Sällsamt kalla tubans toner
oss till doms för himmlens toner
ifrån gravens regioner.

Döden bävar med naturen
när de skapta kreaturen
väckas upp av kopparluren.
I den bok, där allt är skrivet
människan begått i livet,
vittnesbörd skall bli givet.
Ingen kan sig undångömma
inför Honom, som skall döma,
ingenting skall han förglömma.

Vad kan jag, en usling, svara,
vilken herre mig bevara,
när de bästa löpa fara?
Se, min skuld är bragt i dagen,
rodnad fläckar anletsdragen,
Herre, rädda mig från lagen!
Föga värdig din försoning,
ber jag dock om din förskoning
från den glupska eldens boning.

Källa: Stenius G. (1947) Vatikanen
Söderströms & Co förlagsaktiebolag ss. 235 - 243

IN MEMORIAM

ursuliinisisar Marta Kołtko

*Elämä on vaellus kohti kuolemaa,
eikä sitä voi kukaan hetkeksikään pysäyttää
tai sen askeleita hidastaa.*

Pyhä Augustinus

Lauantaina, lokakuun 2. päivänä, pyhien suojelusenkelien päivänä klo 18.35 Jumala kutsui luokseen 49-vuotiaan sisar Martan.

Sisar eli 28 vuotta sääntökuntalaisena Kuolemantuskassa olevan Jeesuksen pyhän sydämen ursuliinien sisarkunnassa. Tästä ajasta 24 vuotta hän palveli Jumalaa Katolisessa kirkossa Suomessa lasten ja nuorten kasvattajana ja uskonnonopettajana.

Sisar Martan hautajaismessu pidettiin keskiviikkona 6. lokakuuta luostarin kappelissa Varsovassa. Messun jälkeen sisaren ruumis haudattiin luostarin omaan hautapaikkaan Bródnon hautausmaalla.

Sisar Martan sielunmessu pidetään maanantaina 11. lokakuuta klo 18.00 pyhän Henrikin katedraalissa. Messun jälkeen muistotilaisuus seurakuntasalissa. Kaikki ovat sydämellisesti tervetulleita.

Requiescat in pace.

Pyhän isän vierailu Skotlannissa ja Englannissa

Paavi Benedictus XVI:n puhe Englannin, Skotlannin ja Walesin piispoille Birminghamissa Francis Martin Housen kappelissa Oscott Collegessa 19.9.

Rakkaat veljeni piispat!

Tämä päivä on ollut suuren ilon päivä tämän saarivaltakunnan katoliselle yhteisölle. Autuas John Henry Newman, kuten me nyt häntä kutsumme, on korotettu alttarin kunniaan esimerkkinä sankarillisesta uskollisuudesta evankeliumille ja esirukouksena tämän maan kirkolle, jota hän rakasti ja palveli taitavasti. Juuri tässä kappelissa hän vuonna 1852 antoi äänen/puki sanoiksi Englannin ja Walesin katolisen yhteisön uudelle luottamukselle ja elinvoimaisuudelle hierarkian palauttamisen jälkeen, ja hänen sanansa voitiin sovittaa myös Skotlantiin neljännevuosisata myöhemmin. John Henry Newmanin autuaaksi julistaminen tänään muistuttaa meitä Pyhän Hengen jatkuvasta työstä, jonka avulla hän kutsuu esiin pyhyyden lahjoja Ison-Britannian kansan keskuudesta, niin että idästä länteen ja pohjoisesta etelään nousisi täydellinen

ylistysuhri ja kiitos Jumalan nimen kunniaksi.

Kiitän kardinaali O'Brienia ja arkkipiispa Nicholsia heidän sanoistaan ja niin tehdessäni muistan, kuinka hiltajattain sain toivottaa teidät kaikki tervetulleiksi Roomaan piispainkonferenssienne ad limina -vierailulle. Puhumme silloin joistakin teidän kohtaamistanne haasteista, kun uskoen johdatte kansanne, erityisesti pakottavasta tarpeesta julistaa evankeliumia uudelleen erittäin maallistuneessa ympäristössä. Matkani aikana minulle on käynyt selväksi, kuinka syvä jano Britannian kansalla on Jeesuksen Kristuksen ilosanomaa kohtaan. Jumala on valinnut teidät tarjoamaan heille evankeliumin elävää vettä ja rohkaisemaan heitä panemaan toivonsa, ei tämän maailman turhiin houkutuksiin, vaan tulevan elämän lujaan varmuuteen. Kun te julistatte Jumalan valtakunnan tulemistä ja sen antamaa toivoa köyhille ja hätää kärsiville, sairaille ja vanhuksille, synty-

mättömille ja laiminlyödyille, tuokaa se esiin evankeliumin elämää antavan sanoman koko täyteydessä, kaikkinne aineksineen, jotka asettavat kyseenalaisiksi nykyisen kulttuurin laajalle levinneet käsitykset. Kuten te tiedätte, hiltajattain on perustettu paavilinen neuvosto uutta evankelointia varten niissä maissa, joissa on vanha kristillinen traditio, ja minä rohkaisen teitä käyttämään hyväksenne sen palveluja ryhtyessänne edessänne olevaan tehtävään. Myös monilla uusilla kirkollisilla liikkeillä on erityinen evankelioimisen armolahja, ja tiedän, että te etsitte jatkuvasti sopivia ja tehokkaita tapoja vetää heitä mukaan kirkon lähetystehtävään.

Teidän Rooman-vierailunne jälkeen poliittiset muutokset Yhdistyneissä kuningaskunnissa ovat kohdistaneet huomion rahoituskriisin seurauksiin, jotka ovat aiheuttaneet paljon vaikeuksia lukemattomille yksityisille ihmisille ja perheille. Työttömyyden haamu luo varjonsa

monien ihmisten elämään, ja viime aikojen epäviisaiden sijoituskäytäntöjen pitkäaikaiset kustannukset ovat tulleet liiankin selviksi. Näissä olosuhteissa on yhä enemmän tarvetta Britannian katolilaisten luonteenomaiselle anteliaisuudelle, ja tiedän teidän johtavan kutsua solidaarisuuteen tarvitsevia kohtaan. Kristittyjen profetaalisella äänellä on tärkeä rooli tuoda esiin köyhien ja vähäosaisten hätää, heidät niin helposti ohitetaan jaettaessa rajallisia voimavaroja. Opetusdokumentissa Choosing the Common Good Englannin ja Walesin piispat korostavat hyveiden harjoittamisen tärkeyttä julkisessa elämässä. Nykyajan olosuhteet tarjoavat hyvän tilaisuuden vahvistaa tätä sanomaa ja rohkaista ihmisiä todella pyrkiä korkeampiin moraalisiin arvoihin kaikilla elämänalueilla, kun taustana on kasvava kyynisyys suhtautumisessa mahdollisuuteen elää hyveellistä elämää.

Toinen viime aikoina paljon huomiota osakseen saanut asia, joka vakavasti heikentää kirkon johtajien moraalista uskottavuutta, on lasten ja nuorten häpeällinen hyväksikäyttö, johon jotkut papit ja sääntökuntalaiset ovat syyllistyneet. Olen puhunut monissa yhteyksissä tällaisten tekojen aiheuttamista syvistä haavoista ennen kaikkea uhreille itselleen, mutta myös niille luottamusuhteille, joiden pitäisi vallita pappien ja seurakuntalaisten, pappien ja heidän piispojensa sekä kirkon johtajien ja suuren yleisön välillä. Tiedän, että te olette vakavasti alkaneet korjata asioiden tilaa varmistaksenne sen, että lapsia suojellaan tehokkaasti kaikelta vahingolta, ja jos esitetään syytöksiä, ne käsitellään asianmukaisesti ja salailematta. Te olette julkisesti esittäneet syvän pahoittelunne tapahtuneista väärinkäytöksistä ja usein riittämättömästä tavasta puuttua niihin. Te tiedätte yhä enemmän siitä, kuinka laajaa lasten hyväksikäyttö on

Uskomme ja kirkkomme ovat yhä voimissaan

Torstai 16.8.2010 oli yksi vuoden odotetuimmista ajankohdista meille katolilaisille Englannissa. Se oli päivä jolloin pyhä isämme paavi Benedictus XVI astui Britannian maaperälle. Kyseessä oli paavin ensimmäinen virallinen vierailu saarivaltakuntaan lähes 500

vuoteen. Paavi Johannes Paavali II tosin vieraili Britanniassa vuonna 1982, mutta tuolloin kyseessä oli nk. paimenmatka, ei siis virallinen valtiavierailu.

Vierailunsa aikana Britanniassa pyhä isä tapasi meitä katolilaisia kanssakulkijoitaan, valtion päämie-

hiä ja muita yhteiskunnallisia vaikuttajia. Pyhän isän vierailun arvostuksesta puhuu puolestaan se, että sitä emännöi kuningatar Elisabeth II.

Keskeisinä viesteinä nousivat esiin kristittyjen yhteys, kristinuskon vaaliminen ja kristittyjen ykseyden edistäminen. Saarnoissaan pyhä isä nosti esille myös muita tärkeitä mietteitä ja huolen aiheitakin, joista uutis- ja iltapäivälehtien otsikkoja hallitsivat pääasiassa kirkkoamme viime aikoina ravistellut tragedia alaikäisten hyväksikäytöstä. Pyhä isä ilmaisi syvän surunsa ja osanottonsa tragedian uhreille. Pyhä isä tapasi myös henkilökohtaisesti hyväksikäytön uhreja vierailunsa aikana.

Paavin vierailuun kuului myös useampia messuja ja rukoushetkiä. Birminghamissa, joka oli paavi Benedictuksen viimeinen vierailukohde Britanniassa, pyhä isä julisti autuaaksi kardinaali John Henry Newmanin (1801-1890). Toinen mieleenpainuva ja meille katolilaisille ikimuistoinen tilaisuus oli Lontoon Hyde Parkissa vietetty rukousvigilia, joka keräsi paikalle arviolta noin 80.000 osallistujaa.

Tähän edellä mainittuun vigiliaan Lontoon Hyde Parkissa saapui ihmisiä joka puolelta Britanniasta ja myös ulkomailta. Tämä oli myös monelle jo aikaisemmin viikolla alkaneen pyhiinvaellusmatkan ikimuistettava ja merkittävä päätös.

Jo tunteja ennen vigilian alkua Hyde Park täyttyi kymmenistä tuhansista ihmisistä. Mammuttimaiset videonäytöt välittivät myös varatun alueen ulkopuolella oleville pyhiinvaeltajille varsinaisen vigilian etukäteistapahtumat, ohjelmanumerot ja tunnelmat ennen ja jälkeen pyhän isän paikalle saapumisen. Ihmisten kirjo oli täydellinen kuva kirkostamme: lapsia, nuoria,

yhteiskunnassa, ja sen tuhoisista seurauksista. Uhrien tarvitseman asianmukaisen tuen tulisi toimia kannustimena jakaa saamaanne oppia laajemmin yhteisölle. Todella, mikä voisi olla parempi tapa tehdä hyvitystä näistä synneistä kuin tukea nöyrästi ja myötätuntoisesti niitä lapsia, jotka jatkuvasti jossain kärsivät hyväksikäytöstä? Velvollisuutemme huolenpidosta nuoria kohtaan vaatii sitä.

Kun ajattelemme inhimillistä haurautta, jonka nämä traagiset tapaukset paljastavat niin vahvasti, meitä muistutetaan siitä, että jotta olisimme todellisia kristittyjä johtajia, meidän täytyy elää äärimmäisen rehellistä, nöyrää ja pyhää elämää. Niin kuin autuas John Henry Newman kerran kirjoitti: Oi, että Jumala antaisi papiston tuntea heikkoutensa syntisinä ihmisinä ja ihmisten ymmärtää ja rakastaa heitä ja rukoilla heille armon lahjojen kasvamisesta (Saarna 22. maaliskuuta 1829). Rukoilen, että tämän vierailuni siunausten joukossa olisi kristittyjen johtajien uudistunut omistautuminen saamansa profeettallisen kutsumuksen hoitamiseen ja ihmisten arvostus vihityn viran suurta lahjaa kohtaan. Silloin synnyisi spontaanisti rukousta

kutsumusten puolesta, ja me voisimme luottaen odottaa Herran vastaavan rukouksiin lähettämällä työntekijöitä kokoamaan sitä runsasta satoa, jota hän on valmistanut itselleen koko Yhdistyneessä kuningaskunnassa (vrt. Matt. 9:37-38). Tämän vuoksi olen iloinen, että minulla on tilaisuus lyhyesti tavata Englannin, Skotlannin ja Walesin seminaristeja ja vakuuttaa heille rukoilevani heidän puolestaan, kun he valmistautuvat tehtäväänsä tuossa sadonkorjuussa.

SIR

Vierailun aluksi pyhä isä tapasi myös kuningatar Elisabeth II:n ja prinssi Philipin.

Lopuksi haluaisin puhua teille kahdesta asiasta, jotka vaikuttavat tänä aikana piispanvirkanne hoitamiseen. Toinen on Roomalaisen mesukirjan uuden käännöksen pian tapahtuva julkaiseminen.

Haluan tässä yhteydessä kiittää kaikkia teitä panoksestanne tässä työssä, kun olette yhdessä nähneet paljon vaivaa tarkastaessanne ja hyväksyessänne tekstit. Tämä merkitsee suurta palvelusta kaikille englantia puhuville katolilaisille kautta maailman. Haluan nyt rohkaista

teitä tarttumaan uuden käännöksen antamaan tilaisuuteen opettaa syvästi eukaristian salaisuutta ja uudistaa hartautta sen viettämistä kohtaan. "Mitä elävämpi on Jumalan kansan usko eukaristiaan, sitä syvempää on sen osallistuminen kirkon elämään lujassa sitoutumisessa tehtävään, jonka Kristus antoi opetuslapsilleen" (Sacramentum caritatis, 6). Toista asiaa käsitelin helmikuussa Englannin ja Walesin piispojen kanssa, kun pyysin teitä olemaan auliita pannesanne toimeen apostolista konsti-

tuutiota Anglicanorum Coetibus. Sen tulisi olla profeettallinen ele, joka voi tuottaa myönteistä tulosta anglikaanien ja katolilaisten välisten suhteiden kehittämisessä. Se auttaa meitä kiinnittämään katseemme kaiken ekumeenisen työn lopulliseen päämäärään: täyden kirkollisen yhteyden palauttamiseen, jossa keskinäinen lahjojen antaminen ja saaminen kummankin hengellisestä perinnöstä koituu meidän kaikkien yhteiseksi rikkaudeksi. Rukoilkaamme jatkuvasti ja työskennelkäämme lakkaamatta kiirehtiäksemme sitä ilon päivää, jolloin tuo päämäärä voidaan saavuttaa.

Näiden ajatusten myötä kiitän teitä lämpimästi vieraanvaraisuudestanne kuluneina neljänä päivänä. Uskon teidät kaikki sekä ihmiset, joita te palvelette, pyhän Andreaksen, pyhän Davidin ja pyhän Yrjön esirukousten turviin ja annan mielihyvän apostolisen siunaukseni teille ja kaikille papeillenne sekä kaikille sääntökuntalaisille ja uskoville maallikoille Englannissa, Skotlannissa ja Walesissa.

Paavi Benedictus XVI

© Copyright 2010 - Libreria Editrice Vaticana

aikuisia, vanhuksia, sairaita ja terveitä ihmisiä, ihmisiä kaikista etnisistä ryhmistä ja monista, monista eri kansallisuuksista.

Tämä yhteisö täytti perheineen ja ryhmineen Hyde Parkin kaakkoiskärjen picnic-vilteillä ja -koreilla. Oli myös paljon yksin paikalle saapuneita ja hekin saivat nauttia yhdessä muiden juhlijoiden kanssa tästä tärkeästä hetkestä – kaikki olivat tervetulleita. Kutsuja sateli monille picnic-vilteille.

Juhlatunnelmaa Hyde Parkissa siivittivät erilaiset liehuvat "Papal"-liput, laulut, jaettavat lehtiset, banderollit "Rakastamme Sinua Pyhä Isä" -tekstein ja muine vastaavine sanomineen sekä iloinen ja välitön tunnelma ihmisten välillä. Tästä yhteydestä todisti myös osaltaan se, kun *Popemobilen* saavuttua ja kuljettua eteenpäin ihmiset kerääntyivät suuren suurina massoina hurraten, laulaen ja viittoen juoksemaan *Popemobilen* jäljessä, maili toisensa perään.

Kaikki tämä yhdessä viestitti meille jollakin ihmeellisellä tavalla jotakin Jumalan olemassaolosta, uskon elävästä todellisuudesta ja evankeliumin tärkeydestä.

Myös itse paikalla olleena nautin suuresti tästä juhlasta ja pyhän isän odotuksesta ja hänen näkemisestään, yhdessä kymmenien tuhansien kanssakulkijoiden kanssa. Paavia odotellessa tulin myös kyselleeksi muiden mietteitä ja tunnelmia pyhän isän vierailuun ja heidän omaan uskonnollisuuteensa liittyen.

Pohjoisemmasta Britanniaasta paikalle saapuneen kolmen lapsen äiti tiivistäi matkan tarkoituksen ja tunnelmat seuraavasti: "Meille oli erittäin tärkeätä tuoda lapset tänne ja näyttää heille, kuinka uskomme on elävä ja kuinka pyhä isä on todellinen, elävä ihminen ja paimen, eikä vain kuva kirjoista ja sanomalehdistä.

Uskon tämän todella vahvistavan uskon merkitystä myös heidän ymmärryksessään ja sisällään. Tunnelma täällä on kuin elävä todistus Jumalan läsnäolosta, kristittyjen yhteydestä ja toistensa kunnioittamisesta ja huomioimisesta."

Kauempana nurmikentällä teininuorten joukolla oli menossa pieni palloturnaus picnicin ohella. Eräs nuorista ilmaisi jopa yllättyneensä siitä vaikutuksesta, jonka paavin vierailu ja näkeminen olivat hänessä herättäneet: "Tämä kaikki on tehnyt pyhästä isästä ikään kuin todellisen, eikä hän enää ole vain kuva television uutislähetyksessä. Ei ole ihmisjärjellä ymmärrettävissä, minkä ihmismassan tämä 'vanha, tavallinen mies' saa kerääntymään tänne yhteen yrittämättä yhtään mitään. Tunnelma täällä on todella iloinen ja vapautunut. Tämä jää varmasti yhtenä isona ja merkittävänä tapahtumana mieleeni, kuten esimerkiksi jotkut todella hyvät musiikkifestivaalit joissa olen vierailut. Tosin sanoma täällä on erilainen, painavampi ja ehkä kauaskantoisempi."

Eräs yksin paikalle tullut keski-ikäinen herrasmies Lontoosta vastaavasti kommentoi: "Tänne paikan päälle tuleminen oli minulle ikään kuin kerran elämässä oleva mahdollisuus julkisesti tunnustaa katolista uskoani ja saada vahvistusta sille. Tunnelma täällä paikan päällä on aito – täällä on ilo olla".

Iäkäs pariskunta, joka oli saapunut paikalle Lontoon kodistaan totesi: "Tämä on elävä todiste siitä, että uskomme ja kirkkomme ovat yhä voimissaan ja elävä huolimatta median antamasta, monesti vääristyneestäkin kuvasta. Kerro minulle kuka toinen paimen kokoaäällisen kansanjoukon ympärilleen, vain tulemalla itse paikalle? Täällä on ihmisiä kaikista ikäluokista ja kult-

tuuritaustoista, paljon myös ihmisiä, jotka eivät tunnusta kristinuskoa tai uskoa ollenkaan ja heillekin pyhä isä tarjoaa siunausta. Miten armahtavainen ja hyvä Jumala onkaan. Täällä on Jumalan henki paikalla eikä sitä voi olla aistimatta."

Vaikkakin pyhän isän vierailu oli meille katolilaisille kauan odotettu ja suuri juhmallinen tilaisuus, oli myös ryhmiä, jotka olivat tätä historiallista vierailua vastaan. Britanniaassa nähtiinkin vierailun vastaisia mielenosoituksia ja mielenosoittajia, jotka protestoivat kirkon menettelytapoja, ehkäisyn vastaisuutta, samaa sukupuolta olevien parisuhteiden vastaisuutta sekä ehkäpä suurimpana esiinnoituneena protestiaiheena alaikäisten hyväksikäyttö ja kirkon tapa reagoida siihen. Ihmisillä on sanan ja mielipiteiden ilmaisun vapaus ja hyvä näin. Tämäkin – sanan- ja mielipiteiden ilmaisun vapaus on osa Jumalan rakkaudessaan ihmiselle antamaa vapautta.

Itsessäni pyhän isän vierailu ja se, että hänet sai nähdä läheltä, herättivät mieleen muistoja aikaisemmalta, riemuvuoden kynnyksellä vuonna 2000 tekeväni pyhiinvaellusmatkalta Roomaan: pyhän isän siunauksesta ja siunauksen voimasta ja vahvistuksesta omalle uskolle – ja tälläkin kerralla sain olla kokemassa sitä ihan vierestä, konkreettisesti, välissämme vain vajaa metrin etäisyys.

Pyhä isä vieraili Britanniaassa käyntinsä aikana Skotlannissa Edinburghissa ja Glasgow'ssa, sekä Englannissa Lontoossa ja Birminghamissa.

Minna Korjonen

Kirjoittaja on Lontooseen kotiutunut lastenhoitoalan yrittäjä ja toimittaja

HELSINKI

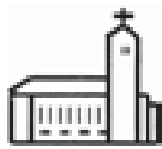
PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALISEURAKUNTA

Pyhän Henrikin aukio 1 A, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl; 2. su ranska; 4. su esp; 5. su engl), 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja ja perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe messu 18.00, ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

7.10. to 18.00 Caritas-ilta
8.10. pe 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
9.10. la 9.30 uskonnonopetus ranskaksi, 11.00 messu ranskaksi, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 10.30-13.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
12.10. ti 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
15.10.-16.10. pe-la hiippakunnan pastoraalinenosto Stella Mariksessa
16.10. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
17.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 11.30-15.15 uskonnonopetus ruotsiksi ensikommuniota varten /förstakommunionsundervisning på svenska, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
18.10. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
19.10. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu, 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
22.10. pe 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
23.10. la 10.30-13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
24.10. su katedraalin vihkimisen vuosipäivä ja 150-vuotishuhla: 9.45 ei messua, 10.30 juhla-messu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
26.10. ti 16.30-18.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
28.10. to 18.00 lectio divina
29.10. pe 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
30.10. la 10.00-15.00 retretti seurakuntalaisille, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
31.10. su kirkkovuoden 31. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
1.11. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
2.11. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu, 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
5.11. pe 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
6.11. la vainajienpäivä: 11.00 messu, 13.00 rukousetki hautausmaalla, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
7.11. su kaikkien pyhien juhla: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 17.10., 21.11. su 16.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 24.10. su 16.00

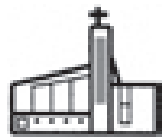
PYHÄN MARIAN SEURAKUNTA

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu suomeksi, su 10.00 päämessu suomeksi, su 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. ja 4. su lastenmessu, 3. su vietnami, 5. su saksa), su 16.00 messu (2. su espanjaksi, 3. su puola), su 18.00 messu englanniksi. Ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu, la 9.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukkoruokous, to ja pe adoraatio 18.30-19.00. Rippitilaisuus ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Confessions Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia avoinna ti-pe 9-12 ja 13-16. Parish office open: Tues.-Fri. 9-12 and 13-16.

9.10. la 9.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.00-14.00 lauantaikurssi/Lördagskursen Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
11.10. ei messua kirkossamme
16.10. la 9.30 messu suomeksi, 11.00-13.00 harjoitus ja rippi vahvistettaville nuorille, 18.00 iltamessu suomeksi, 19.00 nuortenilta
17.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti, 11.30 perhemessu, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
23.10. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 opetus ensikommuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten Englantilaisessa koulussa, 18.00 iltamessu suomeksi
24.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
25.10.-26.10. ma-ti ei messua kirkossamme
30.10. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 lauantaikurssi/ Lördagskursen Englantilaisessa koulussa, 18.00 iltamessu suomeksi
31.10. su kirkkovuoden 31. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu saksaksi/Messe auf Deutsch, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.11. la vainajienpäivä: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
7.11. su kaikkien pyhien juhla: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 piispanmessu ruotsiksi/Biskopsmässa på svenska, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

TURKU

PYHÄN BIRGITAN JA AUTUAAN HEMMINGIN SEURAKUNTA

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi/Mass in English or Latin. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

9.10. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.15 maalauskerho, 17.00 messu Naantalissa

10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, seurakuntamme nimikkojuhla, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
12.10. ti 19.00 teologinen opintopiiri
17.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
19.10. ti 19.00 informaatiokurssi
23.10. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
24.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 Mass in English
30.10. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
31.10. su kirkkovuoden 31. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
2.11. ti 19.00 miestenpiiri
5.11. pe 18.00 messu Porissa
6.11. la vainajienpäivä: 10.30 messu vainajien puolesta, 12.00 rukousetki hautausmaalla
7.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu latinaksi

DIASPORA
Ahvenanmaa: 23.10. la 10.00
Eurajoki: 10.10., 24.10., 7.11. su 15.00
Naantali: 9.10. la 17.00
Pori: 5.11. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

PYHÄN OLAVIN SEURAKUNTA

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

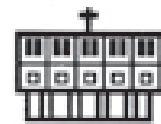
Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/ Mass in English. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. Eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan. Confessions on Wednesdays 30 mins before Mass and on request.

7.10. to pyhä Birgitta: 18.00 messu
8.10. pe 18.00 messu Kiteellä
9.10. la 9.45 katekeesi Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaaniassa
16.10. la 9.00 katekeesi Jyväskylässä
17.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
18.10. ma pyhä Luukas: 18.00 messu
23.10. la 9.45 katekeesi Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 15.00 messu Mikkelissä
24.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
28.10. to pyhät apostolit Simon ja Juudas: 14.00 senioreiden tapaaminen, 18.00 messu
31.10. su kirkkovuoden 31. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
6.11. la vainajienpäivä: 10.00 messu, jonka jälkeen hartaus hautausmaalla
7.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 9.10. la 11.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 10.10. su 18.30
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 8.10. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 24.10. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 23.10. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 23.10. la 11.00
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 9.10. la 15.00

KATEKEESI
Jyväskylä: 16.10., 20.11., 4.12. la 9.00
Joensuu: 9.10., 13.11., 11.12. la 9.45
Savonlinna: 23.10., 27.11., 18.12. la 9.45

TAMPERE

PYHÄN RISTIN SEURAKUNTA

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu englanniksi/Mass in English. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

9.10. la 10.30 lastenkerho, 11.00 harjoitus ja rippi vahvistettaville nuorille, 12.30 perhemessu
10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 piispanmessu (vahvistuksen sakramentti), 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.10. pe 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio, 19.00 nuortenilta
17.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
20.10. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.45 informaatiokurssi
23.10. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
24.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
30.10. la katekeesi Seinäjoella, 18.00 perheillallinen
31.10. su kirkkovuoden 31. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.11. la vainajienpäivä: 8.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 10.30 messu suomeksi, 14.00 messu englanniksi/Mass in English
7.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 juhlamessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangonkatu 11): 3.10., 7.11., 5.12. su 15.00
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 24.10., 12.12. su 16.00, (Koivuristin seurakuntatoki, Oravankatu 29): 28.11. su 18.00
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa): Lisätietoja seurakunnasta.
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 2.10., 23.10., 13.11. la 12.00, 4.12. la 9.00 (Huom. aika!)
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 24.10., 14.11., 28.11., 12.12. su 12.00
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 16.10. la 18.00 (Huom. aika!), 20.11., 18.12. la 16.00
Vaasa (ort. kirkon srksali, Koulukatu 45): 2.10., 23.10., 13.11., 4.12. la 16.00

KOUVOLA

PYHÄN URSULAN SEURAKUNTA

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

”Kirkollisen yhteyden rakentaminen on avain lähetystyöhön.”

Maailman lähetyspäivä (su 24.10.2010)

Maailman lähetyspäivää vietetään tänä vuonna 24. lokakuuta jokaisessa kato- lissa seurakunnassa ympäri maailmaa. Meitä rohkaistaan laajentamaan näköpiiriämme, kuulummehan yleismaail- malliseen kirkkoon, yhteis- öön, jossa kaikista kansoista tulevat ihmiset työskentele- vät yhdessä. Tämä yhteisö ei saa olla ainoastaan teoret- tinen. Sen pitää olla todelli- nen ja elävä. Kaikkien maa- ilman eri kolkissa asuvien uskonsisariemme ja -vel- jiemme tilanteen tulisi olla lähellä sydäntämme. Siksi meitä rohkaistaan muista- maan myös kaikkialla maail- massa toimivia lukuisia lähe- tystyöntekijöitä ja niitä yhteis- öjä, joissa he työskentelevät. Niinpä keräämme silloin kolehdin erityisesti lähetys- työlle. Meidän rukouksemme

ja lahjoituksemme auttavat tukemaan kirkkoja, sairaa- loita, kouluja ja kutsumuksia maissa, joissa kirkko on uusi, vastaperustettu tai köyhä. Se on tilaisuutemme osoittaa rakkautta ja solidaarisuutta veljiämme ja sisariamme kohtaan, jotka jakavat kans- samme saman uskon. ”Kir- kollisen yhteyden rakentami- nen on avain lähetystyöhön”, näin kiteyttää paavimme Benedictus tämän vuoden lähetyspäivän viestin.

Pari vuotta sitten Uskonopin kongregaation julkaisema ”Opillinen sel- vitys tietyistä evankelioin- tiin liittyvistä näkökohdista” (3.12.2007) korosti evankeli- oinnin kiireellisyyttä ja uni- versaalisuutta. Kirkko korotti äänensä evankelioinnin nyky- tilanteessa vallitsevaa relati- vismin asennetta vastaan (OS

5). Selvityksessä todettiin, että kirkolla on todellinen velvollisuus julistaa evan- geliumia muuttumattomana kaikille ihmisille, sekä omille jäsenilleen että vieraille kan- soille. Tämä ”missio ad intra tai ad gentes” pyrkii autta- maan lähimmäisiä elämään Kristuksen evankeliumin hengessä juuri siinä, missä he ovat. Ilosanoman julistami- nen vastaa ihmisen sisäiseen totuuden ja onnellisuuden kaipaukseen. Siksi meidän ei tule pelätä totuuden tun- nustamista, totuuden julista- mista ja totuudessa elämistä, sillä tiedämme, että totuus on Jumalasta ja vain häneltä me saamme rauhan (OS 7).

Tämän vuoden kesäkuun lopussa paavi Benedictus ilmoitti uuden paavillisen neuvoston perustamisesta uutta evankelointia varten,

”Kirkollisen yhteyden rakentaminen on avain lähetystyöhön.”

Building Ecclesial Communion is the Key to Mission.

World Mission Sunday
24th October 2010
Prayers and collections for Mission

Maailman Lähetyspäivä
24. lokakuuta 2010

Eurokous ja kokous
Kirkon lähetystyön työpöytä

Missio on maailmanlaajuisen yhteistyö, jossa kaikki ihmiset kutsutaan pelkättäessä koko maailmassa auttamaan työssä rakentamaan Jumalan valtakuntaa.

Yhdeksänvuotias muutti kaiken...
Missio on maailmanlaajuisen yhteistyö, jossa kaikki ihmiset kutsutaan pelkättäessä koko maailmassa auttamaan työssä rakentamaan Jumalan valtakuntaa.

missio
Maailmanlaajuisen yhteistyön

Dominikaani – ja seitsemän lapsen isä...

Etelä-Afrikkalaisessa kau- pungissa Pietermaritz- burgissa dominikaanit tapaa- vat toisiaan joka lauantai. He ovat ryhmä korkeasti koulu- tettuina, kohteliaita miehiä – useimmat keski-ikäisiä. Yksi heistä, Philippe Denis OP, on hieman erilainen. Hän asuu luostarin ulkopuolella. Kah- deksan vuotta sitten hän osti professorin palkallaan talon. Sinne hän keräsi seitsemän lasta jotka elivät vaikeissa olosuhteissa: lapsia joiden vanhemmat olivat kuolleet aidsiin, lapsia joita oli käy- tetty hyväksi, lapsia jotka olivat olleet lastenkodissa. Ayanda, ainoa tyttö parvessa, sai kuusi vuotta sitten lapsen, jonka kanssa yhdessä hän tulee viikonlopuiksi ja lomil- laan takaisin Denisin pieneen perheeseen.

Denis on 58-vuotias, kans- saveljistään hän sanoo: ”He esittävät kysymyksiä ja uskon että he pikkuhil- jaa alkavat ymmärtää mitä teen.” Denisin elämäntapa sopii huonosti yhteen luos- tarielämän ja sääntökunnan sääntöjen kanssa, Denis on kuitenkin sitä mieltä, että hän elää hyvin dominikaani- sella tavalla. Hän sanoo: ”On dominikaanien työ julistaa evankeliumia ja elämällänsä todistaa siitä. Haluan taval- lani näyttää miten kirkko voi

kohdata ihmiset.” Denisin on usein täytynyt selittää tilan- teensa kanssaveljilleen, jotka alussa kysyivät, milloin hän aikoo lopettaa lastenprojek- tinsa. Onneksi hän sai ymmär- rystä entiseltä provinsiaalil- taan, isä Albert Nolanilta OP, joka tuki häntä naimattomana isänä ja oikeudellisena lasten huoltajana. Professorin pal- kasta menee vain pieni osa sääntökunnalle, kun enin osa menee pienen perheen elatukseen. Oikeudellisesti ja taloudellisesti kaikki on kun- nossa, mutta arkista elämää on kuitenkin vaikea tavoittaa.

Tämä kaikki ei ollut lain- kaan suunniteltua. Denis toteaa että ”asiat vain tapah- tuvat,” mutta hän on varma siitä, että Pyhällä Hengellä on ollut sormensa pelissä. Kun hän tuli Etelä-Afrik- kaan vuonna 1988, apart- heid oli vielä vallassa. Hän opetti teologisessa yliopis- tossa Pietermaritzburgissa, kun hän ensimmäistä kertaa kuuli Ebendalein sairaalasta. Hänen kollegansa kertoi hänelle, että siellä lapsia koh- deltiin kuten eläimiä. Sinne tarvittiin vapaaehtoisia, jotka olivat valmiit huoleh- timaan lapsista. Denis, joka itse tulee lapsirikkaasta per- heestä ja joka nuoruudessaan oli ollut kiinnostunut autta- maan nuoria ja lapsia, joilla

oli vaikeuksia, sanoi spon- taanisti olevansa valmis aut- tamaan. Mitä hän sen jälkeen koki, oli shokki. Vauvoja istui 4 tai 5 yhdessä sängyssä, heillä oli vain vaippa pääl- lään eikä ainoatakaan lelua. Kukaan ei välittänyt heistä, kukaan ei huolehtinut heistä. Denis alkoi vierailla heidän luonaan, toi heille leluja ja leikki heidän kanssaan. Kah- desta näistä lapsista tuli myö- hemmin hänen ottolapsiaan.

Yhdeksänvuotias muutti kaiken...

Joitakin vuosia tämän jälkeen sairaalan henkilökunta meni lakkoon ja tässä tilan- teessa kaikki lapset joutuivat kadulle. Useimmat lap- sista löysivät ottovanhemmat, mutta kukaan ei halunnut Sandilea, joka syntymästään saakka oli ollut HIV-positii- vinen. Hänet otettiin kolme- vuotiaana lastenkotiin, Denis vieraili hänen luonaan, ja vii- konlopuiksi ja lomilla Sandile tuli hänen kotiinsa. Denis opetti hänelle englantia ja teki anomuksia saadakseen hänet hoitoonsa, mitä lastenkodin johtaja vastusti. Ollessaan yhdeksänvuotias Sandile sanoi Denisille: ”Haluan tulla adoptoiduksi!” Hän ei voinut tietää, että hänellä huomau-

tuksellaan laukaisi vallanku- mouksen Denisin elämässä.

Sandile ei saanut olla ainoa lapsi, siksi Denis otti luokseen muitakin lapsia, joista vanhin on jo muuttanut kotoa. Denis eli kuten yksinhuoltaja, ja työnsä hän muutti kotiinsa, jossa hänen huoneensa on sekä makuu- että työhuone. Kotia leimaa lasten läsnäolo, kirjat ja paperit kasaantuvat ja lapset jättävät tavaroitaan kaikkialle. Kaiken tämän keskellä Denis tekee työtä. Ennen illallista on hoidettava

pari puhelua ja vastattava muutamaan sähköpostivies- tiin. Koska Denis on yöihmi- nen, luennot valmistuvat kun kaikki lapset ovat menneet nukkumaan.

”Isä, huomenna meillä on aikaisin koripalloharjoituk- set, voitko ajaa minut sinne?” Kwanele on tullut huonee- seen, koska hän tietää, että kun ovi on auki, hän saa ker- naasti tulla sisään ja häiritä. Hän on 15-vuotias. Hänen äitinsä kuoli aidsiin kun hän oli viisivuotias. Pienessä per-

ikään kuin edellä mainitun Uskonopin kongregaation julkaiseman opillisen selvityksen toiminnalliseksi jatko-osaksi. Paavin mukaan uudella neuvostolla on oleva "tärkeä tehtävä edistää uutta evankelointia maissa, joissa uskon ensimmäinen julistaminen on jo kuultu ja vanhana aikana perustetut kirkot ovat läsnä mutta joissa eletään yhteiskunnan kasvavan sekularisoitumisen ja tietynlaisen 'Jumalan tuntemisen hämärtyksen' aikaa". (Fides 08/2010) Tästä syystä on viime aikoina paljon puhuttu tiettyjen maallistuneitten kansojen ja maanosien uudelleen evankelioimisesta, historiallisesti kristillisillä alueilla voimistuneen maallistumiskehityksen kääntämisestä. Heitä pyritään saamaan takaisin kirkkoon. Näin lähetystyö on myös yhteiskunnan kehittämistä evankeliumin valossa ja kulttuurin uudelleen kristillistämistä. Kauas lähteminen ei siis ole ainoa tapa tehdä lähetystyötä.

Lähetyspäivän viestissä paavi Benedictus korostaa, että lähetystyö on olennainen osa kirkon elämää (*Ad gentes*, 2). Kirkko vastaanottaa Sanan ja rohkaisee meitä viemään sitä toisille ihmisille. Evankeliumia on siis julistettava kaikille luoduille, alkaen omasta lähiympäristöstä.

Maailmanlaajuista lähetystyötä johtaa Kansojen evankelioimisen kongregatio (ent. *Pro propaganda Fide*, per. 1622) Rooman kuuriassa. Sen yhteydessä toimii neljä paavillista lähetysseuraa, jotka huolehtivat lähetystyön rahoituksesta ja koulutuksesta sekä innostavat lähetystyöhön. Uskon levittämisen yhdistys (*Association for the Propagation of the Faith*) on yksi niistä, jonka kanssa Pohjoismaiden paikalliskirkot tekevät yhteistyötä ja jota Pohjoismaissa kutsutaan nimellä MISSIO. Tämä vastaa maailman lähetyspäivän järjestelyistä ja antaa uusille, vastaperustetuille tai köyhille hiippakunnille välttämätöntä tukea niiden ponnistel-

lessa kohti omavaraisuutta. Tänä vuonna Pohjoismaiden MISSIO on valinnut tukensa kohteeksi mm. Intiassa, Zambiassa ja Etelä-Afrikassa olevat paikalliset kirkot. Pyydämme teidän rukouksianne ja avustustanne.

MISSIO toimii paikallisten piispojen, kirkkojen ja lähetystyön kohteena olevien seurakuntien kautta. Näin varmistetaan se, että varat jaetaan oikeudenmukaisesti niitä tarvitseville.

Kolehti kerätään 24. loka-kuuta kaikissa messuissa Kirkon lähetystyön hyväksi.

MUUT AVUSTUKSET SUORAAN PIISPAN KANSALLIAN LÄHETYSAVUSTUSTILILLE:

NORDEA 221938-868

*Lähetystyöasioiden hoitaja,
Nguyen Toan Tri*

Pyhän Olavin jäljillä

Vietin viikonlopun Trondheimin kaupungissa, jossa järjestettiin birgittalaisjärjestön maallikko-oblaattien kolmivuositin pitämä Riksmöte. Kokousten aikana asutaan ja kokoustetaan paikallisessa birgittalaisluostarissa ja sivussa tutustutaan paikkakunnan katoliseen historiaan ja nykyisyyteen.

Meitä oli parikymmentä neljästä pohjoismaasta Islantia lukuun ottamatta. Käytännön järjestelyistä vastasivat norjalaiset oblaattit ja luostari yhdessä. Tillerin kaupunginosassa sijaitseva upouusi luostari on otettu käyttöön noin vuosi sitten, mutta toiselle laidalle marraskuussa valmistuvan kirkon rakennustyöt ovat edelleen täydessä käynnissä. Kappeli oli vielä tilapäisesti yhdessä isohkossa alahallissa. Sisaret siirtävät hetkikalveluksensa kirkkoon heti kun se tulee käyttöön. Sunnuntaimessuun kertyi sali täyteen lähiseudun pääosin ulkomaalaisperäistä väestöä, ja messulaulu kaikui vahvana (virret eivät...).

Luostarin johtaja on sisar Patrizia Telese O.Ss.S. Hän on ollut jokin aikaa sitten Tallinnan luostarin ylisisar. Sisaria oli paikalla kaikkiaan 9, nuoria, kansallisuudeltaan intialaisia, meksikolaisia ja joukossa yksi puolalainen, siis juuri kuten meillä Turussa. Luostari on huippumoderni, korttilukot, langaton internet, videotykit jne. Sisarten hetkikalvelus onneksi on ennallaan.

Kävimme tutustumassa Trondheimin katoliseen seurakuntaan. Trondheim on oma prelatuuri, joskaan nyt juuri ei ole piispaa. Kirkko on Pyhän Olavin katedraali. Se

on moderni kirkkorakennus, ulkopuolelta (valitettavasti) yksi rumimpia näkemiäni. Trondheimilaiset ovat tämän itsekin huomanneet, sisällä oli piirustukset uudelle kirkolle, joka rakennetaan entisen paikalle. – Sisältä entinen kyllä oli aika toimiva. Sen vieressä sijaitsee Nidarosin tuomiokirkko, Norjan kansallispyhättö. Aikanaan se on ollut kuuluisa pyhiinvaelluskirkko, jonne itse pyhä Birgittakin kahdesti vaelsi. Se on nyt varmaan ollut jokseenkin yhtä kauan katolinen kuin luterilainenkin, mutta katolisuus henkii siitä edelleen. Saimme katolisen oppaan, joka osasi esitellä kirkon oikeasta näkökulmasta. Se on todella upea. Rakentaminen on alkanut (kuten Turun tuomiokirkon) 1100-luvulla. Kirkosta tuli luterilainen 1500-luvun puolivälissä. Se on nyt sisältä kauniisti korjattu ja pysytetty riittävän puhtaslinjaisena. Etufasadin patsasseinässä kuvataan Raamatun hahmoja.

Oblaattit keskustelivat kokouksessaan yhteisistä asioista ja yhteistyöstä. Myös pyhiinvaellusta Pyhälle maalle suunniteltiin. Pientä pohjoismaista oblaattilehtämme koettiin myös kehitellä. Se ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Turun oblaattiryhmäkin toimittaa sitä aina vuorollaan.

Trondheimin birgittalaisluostari on kaunis ja rauhallinen. Muutama päivä siellä teki hyvää sielulle.

Markku Vähätalo

Birgittaklosteret
Ingeborg Ofstads vei 1
N-7091 Tiller

heessä hän on ainoa joka on ollut oikeassa perheessä, ja alusta alkaen hän hyväksyi Denisin isäkseen. Kun hänelle on luvattu että hänet viedään harjoituksiin, Musa on ovella koska hän tarvitsee bussirahaa. Sitten tulee Sandile joka haluaa jäädä ystävänsä luokse yöksi ja tarvitsee myös rahaa. Hyvin kärsivällisesti Denis ottaa hoitaakseen kaikki pienet asiat ja järjestää aina ohjelmaa lapsille viikonlopuiksi ja vapaa-aikana.

"Parasta, mitä minulle on elämässäni tapahtunut!"

"En halua olla kuiva intellektuelli," sanoo Denis. Hän ei voi peittää sitä, että on tiedemies, mutta hän ei voi myöskään peittää rakkauttaan lapsiinsa. Lapset näkevät hänet eri tavalla – paremmin, kuten Musa sanoi: "Hän on parasta, mitä minulle on elämässäni tapahtunut!"

Muisto rikkoo tabun

"Sinomlando" on zuluja ja tarkoittaa "meillä on historia." Dominikaani-isä Philippe Denis, joka on historioitsija, tietää kuinka tärkeätä oman historiansa tunteminen on ihmisille. Hän tapasi kerran

nuoren miehen, joka kysyi häneltä mitä hänen nimensä tarkoitti. Hänen vanhempansa olivat kuolleet aidsiin eikä hän tiennyt mitään historiastaan tai perheen taustasta.

Siksi Philippe Denis aloitti vuonna 2000 Sinomlando-projektin, joka auttaa lapsia muistamaan historiansa ja perheensä taustan. Aidsiin sairastuneet kertovat elämäntarinansa ja yhdessä henkilökohtaisten esineitten kanssa ne kerätään "muistolaatikoon", jossa ne säilytetään lapsille. Tämä muistotyö rikkoo tabua, koska vanhemmat saavat ensimmäistä kertaa rohkeutta kertoa aidsistaan.

Viidestä kuuteen miljoonaan on saanut tartunnan

Kun luku on näin korkea, on siihen monta syytä. Monien on ansaittava rahansa työläisinä muilla paikkakunnilla. Heillä on koti siellä, missä tekevät työtä, ja siellä, missä heidän perheensä asuu. Tämä on tuhonnut perheen rakennetta monessa polvessa. Tämän lisäksi nuoret miehet kerskailevat sillä, että heillä on monta tyttöystävää. Heillä on tarpeeksi tuloja antaa tyttöystävälleen pieniä lahjoja. Lopuksi on masentava tilasto miljoonasta ilmoitetusta raiskauksesta vuosittain.

MISSIO tukee muistolaatikko-projektia

MISSIO-lähetysjärjestö on monta vuotta tukenut Philippe Denisin "muistolaatikko"-projektia, koska lapsille on tärkeää tuntea perheensä taustaa, että he osaavat ymmärtää omaan taustaansa. Aids on mullistava tapahtuma heidän elämässään. Se ei ole erillinen ongelma. Koko perheen arkipäivä leimautuu yhä enemmän köyhyydestä ja sairaudesta, joiden edessä ihminen on melko voimaton. Kun vanhemmat ovat kuolleet, lapselle on tärkeää, että muistolaatikko on olemassa. Ilman sitä hän on täysin eristäytynyt yhteisöstä; muistolaatikko antaa hänelle henkilökohtaisen historian ja hän tietää kuka hän on. Sillä on suuri merkitys lapsen oman arvontunnolle ja hänen tulevaisuutensa mahdollisuuksille.

*Ote saksalaislehdessä
Continental nro 7-8/2010
Käännös: Maria Westerholm*

Hyväntekeväisyyttä Italian suurlähetystössä

Pyhän Haudan ritarien perinteinen hyväntekeväisyys-illallinen Italian suurlähetystössä 18.9.2010 oli menestys. Talo oli viimeistä paikkaa myöten täynnä ritareita, daameja ja järjestön toimintaa tukevia ystäviä ja tuttavlia.

Talon emäntä, suurlähtettiläs Elisabetta Kelescian toivotti vieraat tervetulleiksi. Ohjelman aluksi suomalais-italialaiset pojat, **Leonardo ja Raffaelo Chiodo** soittivat viululla ja sellolla Bachin ja Scarlattin kappaleita. Seuraavaksi kuunneltiin bassobari-toni **Janne Myllylää** säestäjänään **Taru Ritavesi**. Ohjelmisto koostui Mozartin, Puccinin ja Bizet'n ooppera-aari-oista.

Puheessaan Pyhän haudan ritarikunnan käskynhaltija **Lauri Gorski** sanoi mm. seuraavaa:

Jerusalem on tärkeä juutalaisille, kristityille ja muslimeille.

Raamatun mukaan

Abraham matkusti Jerusalemiin uhraamaan Iisakin.

Daavid perusti sen Israelin pääkaupungiksi.

Juutalaiset rakensivat sinne temppelin, joka on tuhottu kahdesti.

Jeesus ristiinnaulittiin ja nousi kuolleista Jerusalemissa.

Nykypäivän Jerusalemissa on tuhansia vuosia pitkä historia, ja likimain koko tämän ajan se on ollut ristiriitojen keskus. Jo ennen kuin Abraham matkusti sinne uhraamaan Iisakin, paikka oli tärkeä, koska se vartioi yhtä harvoista kulkureiteistä Kaukoidästä Välimerelle. Siksi Saul - muinaisen Israelin ensimmäinen kuningas - halusi noin kolmetuhatta vuotta sitten puolustaa sitä filistealaisia vastaan.

Siksi Daavid surmasi Goljatin, ja teki Jerusalemissa Israelin pääkaupungin. Hallitsijat ovat vaihtuneet tämän jälkeen monasti, ja Rooman valtakunnan ajasta Filisteaa on kutsuttu Palestiinaksi, mutta ristiriita muinaisen Israelin kansan jälkeläisten (juutalaisten) ja filistealaisten jälkeläisten (palestiinalaisten) välillä on jatkunut.

Kun Muhammed yritti löytää tosi Jumalan, hän teki pyhiinvaellusmatkan Jerusalemiin. Hän oli kuullut sen

Kristityt Pyhällä maalla

Ylösousemuksesta alkaen Jeesuksen seuraajat ovat halunneet vieraila paikalla, missä kristinusko alkoi - pyhällä haudalla.

Godfrey de Bouillion oli yksi ensimmäisen ristiretken johtajista. Hän oli vuonna 1109 valtaamassa Jerusalemiä takaisin muslimeilta. Varmistaakseen pyhää hautausmaata tulevien kris-

kaan juuri osallistuneet sotilaallisiin toimenpiteisiin.

Fransiskaanit tulivat Pyhälle maalle 1200-luvulla ja ottivat vähitellen tehtäväkseen pyhien paikkojen hoidon. Yhdessä kreikkalais-ortodoksisen ja armenialaisen kirkon kanssa he tänäkin päivänä jatkavat Pyhän Haudan hoitamista ja vastaanottavat päivittäin tuhansia pyhiinvaeltajia tyhjälle haudalle.

neksi vuonna 1934. Vuonna 1970 Suomeen perustettiin ensimmäisenä Pohjoismaista suoraan ritarikunnan Gran Magisteriumin alaisena toimiva delegaatio. Suomen käskynhaltijakunta perustettiin vuonna 1998 – taas ensimmäisenä Pohjoismaista.

Jerusalemin pyhän haudan ritarikunta on toinen katolisen kirkon tunnustamista toimivista ritarikunnista. Toinen on Pyhän Johanneksen hospitalitarikunta, joka tunnetaan myös nimellä Maltan ritarit. Se on pienempi mutta tunnetumpi, koska se tukee ympäri maailmaa toimivia terveydenhoitolaitoksia.

Pyhän haudan ritarikunta asettaa jäsenilleen kaksi tehtävää: henkilökohtaisen elämän kehittämisen, ja henkisen ja taloudellisen tuen antamisen Pyhällä maalla asuville kristityille. Pyhän haudan ritarien ja daamien tulee elää esimerkiksi kristittyä elämää ja olla aktiivisia hyväntekeväisyystyössä.

Arkipäivää Pyhällä maalla

Äskettäin Israelissa ja Palestiinassa käyneet ovat voineet nähdä ne traagiset olot, joissa ihmiset siellä elävät. Siellä on isä ja äitejä, jotka eivät voi mennä töihin, koska eivät voi olla varmoja siitä, voivatko he palata kotiin työpaikaltaan. Heidän pitää päivittäin kulkea ohi lukuisten tarkastuspisteiden, eivätkä he voi koskaan olla varmoja läpipääsystä. Pyhällä maalla tapaa oppimaan halukkaita opiskelijoita, jotka eivät pääse säännöllisesti kouluun. Siellä kuulee asunnoista, joihin perheet hamstraavat vettä, koska he eivät voi olla varmoja milloin vesisäiliöt voi seuraavan kerran täyttää.

Kaikkien traagisinta on kuitenkin, että Pyhällä maalla näkee kilometrien mittaisen muurin, joka erottaa alueet toisistaan, esim. Jerusalemin Betlehemistä. Muuri erottaa perheenjäsenet ja pitää maanviljelijät poissa pelloilta, joita heidän perheensä ovat viljelleet sukupolvien ajan. Se on alentavaa ja ja ahdistavaa. Israelin hallituksen huoli turvallisuudesta on ymmärret-

Leonardo ja Raffaelo Chiodo viihdyttivät soitollaan juhlavieraita.

olevan paikan, jossa ihmiset palvoivat yhtä Jumalaa. Perinteen mukaan ollessaan Jerusalemissa hän nousi sieltä taivaaseen noutamaan Koraa-nin. Siksi tämän päivän muslimit pitävät Jerusalemiä merkittävänä. Se on heille kolmanneksi pyhin kaupunki Mekan ja Medinan jälkeen.

Se että Jeesus ristiinnaulittiin ja nousi kuolleista Jerusalemissa, vaikuttaa jokaisen länsimaalaisen ihmisen elämään – myös niiden, jotka eivät ylösousemukseen usko. Meille länsimaalaisille Jerusalem on tärkeä, koska yhteiskuntamme perustuu siellä alkaneen kristinuskon arvomaailmaan.

tittyjen turvallisuuden, hän perusti Pyhän haudan ritarikunnan. Sen tehtäväksi tuli suojata hautausmaata ja taata pyhiinvaeltajien turvallinen kulku.

Ritarikunta alkoi myöhemmin menettää asemaansa sotilaallisena organisaationa. Saladinin vallattua Jerusalemin sen asema heikkeni, ja se menetti yhtenäisen johdon Akkon tappioon päättyneessä taistelussa vuonna 1291. Ritarikunnan ihanteet eivät kuitenkaan kuolleet. Niitä vaalittiin kautta Euroopan kuninkaiden, ruhtinaiden, piispojen ja Pyhän istuimen suojelemisessa luostareissa. Espanjaa lukuunottamatta Pyhän haudan ritarit eivät kuiten-

Jerusalemin Pyhän Haudan ritarikunta

Vuonna 1847 paavi vakiinnutti uudelleen Jerusalemin latalalaisen patriarkaatin. Samalla hän vakiinnutti Jerusalemin pyhän haudan ritarikunnan ja antoi sille tehtäväksi patriarkan työn tukemisen. Ritarikunnalla on tänään jäseniä 53 käskynhaltijakunnassa eli paikallisosastossa ympäri maailman. Pyhän Haudan ritareita ja daameja on Euroopassa, Pohjois- ja Etelä-Amerikassa, Aasiassa, Australiassa – yhteensä noin 23000.

Ensimmäinen suomalainen Carl-Johan Dahlström otettiin ritarikunnan jäse-

tävää, ja sitä pitää kunnioittaa, mutta moni sen toimenpiteistä herättää vakavia kysymyksiä ihmisoikeuksista. Niitä ei tunnusteta eikä niistä puhuta.

Sanaan "palestiinalainen" liitetään helposti sana "terroristi". Tämä on ymmärrettävää. Viime vuosikymmenten Lähi-idän taistelujen yhteydessä, ilmaisu "palestiinalainen" ja "terroristi" on usein nähty yhdessä. Ja kyllä, palestiinalaisterroristeja on olemassa - aivan kuten israelilaisterroristeja. Mutta useimmat Lähi-idän ihmiset eivät ole terroristeja. Valtaosa palestiinalaisista on tavallisia ihmisiä, poikia ja tyttöjä, miehiä ja naisia. Ihmisiä, jotka haluavat elää rauhassa esi-isänsä maassa.

Latinalainen Patriarkaatti

Palestiinalaisista vain pieni osa on kristittyjä. Siitä lähtien, kun YK vuonna 1948 tunnusti Israelin valtion itsenäisenä juutalaisena valtiona, on maan kristitty väestö kutistunut 18%:sta alle 2%:iin. Kristittyjen määrän voimakas vähentyminen on johtunut juutalaisten merkittävästä maahanmuutosta, muslimiväestön voimakkaasta kasvusta ja kristittyjen muutosta pois maasta.

Israelissa asuvista 170.000:sta kristitystä valtaosa on palestiinalaisia. Osa kristityistä on katolilaisia, ja heistäkin vain osa latinalaisia katolilaisia. Useimmat kristityt ovat ortodokseja, ja katolilaisista useimmat itäistä riuustusta eli jumalanpalvelusjärjestystä seuraavia melkiittäjiä.

Latinalainen patriarkka vastaa latinalaisista katolilaisista. Mutta patriarkaattissa ymmärretään, että sen tulee huolehtia kaikista katolilaisista, itse asiassa kaikista kristityistä. Patriarkaatti pyrkii tuomaan rauhaa maahan, jossa Jeesus opetti rauhaa. Latinalainen patriarkka työskentelee sen vuoksi tiivissä yhteistyössä muslimien kanssa. Kristityt ja muslimit muodostavat suuren ja sorrettun ihmisryhmän Israelissa. Patriarkka yrittää pitää yllä hyviä suhteita myös juutalaisiin, vaikka se onkin usein haasteellista. Vanhojen heprealaisten kirjoitusten mukaan Messias ei palaa ennen kuin Israel on palautettu juutalaisille.

Me kunnioitamme juutalaisten toivetta Messiaan paluusta, mutta emme jaa joidenkin juutalaisten uskoa,

että paluu on mahdollinen vasta, kun maat on palautettu juutalaisille. Uskomme, että juutalaiset, kristityt ja muslimit, jotka kaikki oman historiansa takia pitävät Jerusalemiä ja koko Israelin aluetta tärkeänä, voivat ja heidän pitää voida elää yhdessä rauhassa.

Säilyttääkseen elinvoimaisen läsnäolonsa alueella Latinalaisella patriarkaattilla on 48 seurakuntaa ja useita kouluja ja sairaaloita ympäri Israelia, Jordaniaa ja Palestiinaa. Koska suurin osa maan kristityistä on köyhiä, nämä tärkeät laitokset ovat vahvasti riippuvaisia ulkopuolisesta rahallisesta tuesta.

Pyhän Haudan ritarikunnan hyväntekeväisyystyö

Latinalaisen patriarkaatin tukeminen on Pyhän haudan ritarikunnan toimialuetta. Jäseniä pyydetään vuosittain tukemaan Latinalaisen patriarkaatin toimintaa. Viime vuonna jäsenet antoivat 8 miljoonaa €. Vuodesta 2000 lähtien ritarit ja daamit ovat antaneet yli 40 miljoonaa €. Itse asiassa ritarikuntamme vastaa n. 2/3-osasta Latinalaisen patriarkaatin vuotuisesta rahoituksesta. Jäsenemme tuki on elintärkeää tälle työlle.

Avustus ei tue pelkästään katolilaisia. Latinalaisen patriarkaatin kouluissa ja sairaaloissa suurin osa opiskelijoista ja potilaista on muslimeja. Kaikki ovat tervetulleita. Me uskomme, että hyväntekeväisyyden avulla – todellisella lähimmäisenrakaudella – lisätään keskinäistä ymmärrystä ja kunnioitusta. Nämä ovat rauhan kulmakiviä.

Jäseniämme rohkaistaan tekemään matkoja Pyhään maahan. Ja heitä kehoitetaan käymään paitsi pyhillä paikoilla – joka on varmasti merkittävää kunkin oman hengellisen kehityksen kannalta – tapaamaan myös paikallisia kristittyjä.

Jerusalemien pyhän haudan ritarikunnan työ on erittäin tärkeää työtä juuri nyt, kun rauhanneuvottelut Israelin ja Palestiinan välillä ovat pitkästä ajasta alkaneet. Niillä on vastustajansa, ja lähes päivittäin uutisista löytyy mainintoja alueen traagisista tapahtumista. Työtä rauhan puolesta on jatkettava!

Aila Gorski

Ikonen – den icke av människohand skapade Kristusbild

Iden österländska och bysantiska traditionen spelar ikonen en betydande roll. Den pekar på en andlig verklighet bortom den materialistiska värld som vi nu lever i. Ikonen är en helig bild och ett föremål för religiös vördnad. Den vill förmedla kontakt mellan betraktaren och den avbildade gestalten, ofta Kristus eller jungfru Maria. Den vill lyfta betraktaren till en högre andlig nivå i fråga om tankar och känslor. Ikonen är helt enkelt ett medium för att bättre kunna be och minnas den andliga verkligheten.

Enligt den ortodoxa traditionen är det Kristus själv som skapade den första ikonen – den icke av människohand skapade Kristusbild.

Den äldsta ikonen som bevaras i Georgien är från 500-talet och framställer just den icke av människohand skapade Kristusbild. Det finns idag ett otal framställningar av denna ikon bl.a. i Tretjakovgalleriet i Moskva. Också den välkända finländska ikonmålaren Fader Robert de Caluwé målade flera versioner av samma tema. Nedan en ikon i författarens ägo av denna ikon (se bild).

Enligt legenden var kung Abgar som härskade över Edessa, ett kungadöme mellan Eufrat och Tigris, samtida med Kristus. Kung Abgar var spetälsk och ville att Kristus skulle komma till honom och bota honom. Därför sände han sin arkivarie Hannan till Kristus och bad att Hannan skulle be Kristus att komma till honom. Om Kristus inte kunde komma så bad han Hannan att be om en bild av

Kristus och ta den med sig till Edessa.

Hannan fann Kristus och försökte måla honom, men ett starkt bländande ljus utstrålade från Kristi gestalt gjorde detta omöjligt. När Kristus såg att Hannan ville måla hans porträtt bad han om vatten, tvättade sig och torkade av sig på ett tygstycke. På tygstycket blev då Kristi porträtt inpräglad. Det är detta porträtt som är det ursprungliga ikonmotivet som senare skulle kallas den icke av människohand skapade Kristusbild.

Tillsammans med ett brev från Kristus förde Hannan porträttet till kung Abgar. När Abgar mottog Kristusporträttet förbättrades hans hälsa och kungen omvände sig senare till kristendomen.

Enligt legenden lät Abgar ta bort avgudabilden som satt på en nisch ovanför stadporten och i stället satte han Kristusporträttet. Senare gömdes Kristusporträttet för närmare 500 år. Idag finns det två versioner av ikonen. En med Kristi ansikte mot bakgrund av ett tygstycke och en annan med bakgrund av en mur. Efter många dramatiska händelser hamnade tygstycket i Konstantinopel och förstördes av de västerländska korsriddarnas plundring av Konstantinopel år 1204. Den

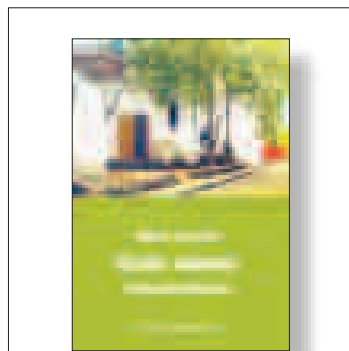
ortodoxa kyrkan firar Kristusporträttet årligen den 16 augusti.

Legenden om kung Abgar måste ses som en symbolisk berättelse med en djup andlig sanning. Kung Abgars längtan att bli fri från sin spetälska uttrycker människans strävan att vinna bot för sin själ d.v.s. all bli frälst. Därför vänder sig kungen till sitt bättre jag, symboliserad av Hannan, till Kristus. Men redan glansen av sanningen, Kristus, räcker till att inleda läkningsprocessen i hans själ och att frälsa honom.

Man kan inte utesluta att det skulle ha funnits Kristusporträtt redan då Kristus levde på jorden. Biskopen i Cesarea Eusebius vittnar om detta.

Ikonen är ett sätt för Gud att uppenbara sig för människor och genom ikonen får den troende en vision av den andliga världen. Ikonen vill återge den avbildade i dess andliga tillstånd – ikonen låter oss se Gud i människan.

Jan-Peter Paul

GUDS VÄNNER – Märta Aminoffs helgonbok. Absolut intressant och läsvärd. KATT 2006. 347 sidor. 18 eur.

Klausuuri

Kun meidän silmämme näkevät kilven, jossa on luettavissa ilmoitus: yksityis-alue tai pääsy kielletty asiattomilta, tiedämme, että meidän on kunnioitava esimerkiksi talon tai pihan asukkaiden yksityiselämää. Samalla se herättää uteliaisuutta: Mitä on tämän oven takana tai miksi tämä piha on niin pieni, että pääsy on kielletty vierailta autoilta. Kielto herättää kysymyksen asuvien vieraanvaraisuudesta. Mutta kun ajatellaan hyvää järjestystä, alueen rauhoittamista tai vaaran uhkaa, kilpi tuntuu sopivalta ja oikeutetulta, ja joskus se on jopa välttämätön.

Vanhon luostarien ympärillä on korkea muuri, joka erottaa luostariyhteisön maailman menosta ja suojelee munkkeja ja nunnia vaikkapa uteliaitten silmiltä. Onhan olemassa monia tekijöitä, jotka voisivat häiritä luostariväen yhteiselämää, joka keskittyy rukoukseen ja Jumalan valtakunnan palvelemiseen. Sen tähden he pyytävät vieraita kunnioittamaan heidän yhteistä ja yksityistä elämäänsä, josta latinankielinen clausura-ilmoitus muistuttaa. Klausuuri merkitsee, että paikka on suljettu yhteisön ulkopuolella olevilta.

Nykyihminen, joka elää keskellä maailman kiirettä ja melua, perheen, työn ja vapaa-ajan stressiä, kaipaa yhä enemmän sitä yksityisyyttä, jota ilman ei kukaan voi olla oma itsensä. Tästä elämisen rauhasta kadehditaan luostariäkeä. Maailmassa on yltäkyllin asioita, jotka häiritsevät monien ihmisten henkistä tasapainoa ja sielunrauhaa. Siksi he varjelevat tarkasti omaisuuttaan, taloaan, tonttiaan ja toimiaan ja tarvittaessa palkkaavat henkilökohtaisen vartio- tai suojelomiehen. Sillä, joka omistaa paljon, on paljon huolia omaisuudestaan huolehtimisesta. Toisaalta ne, jotka - kuten sääntökuntalaiset - omistavat vähän Jumalan valtakunnan tähden, säästävät monilta huolilta. Kuitenkin tietty omaisuus on tarpeellinen jokaiselle meistä, jotta meidän itsekunnioituksemme säilyisi, ja jotta muut kunnioittaisivat meitä ihmisinä ja kanssaihmisinä. Luostariyhteisöissä ei kukaan omista mitään, vaan kaikki on kaikille yhteistä kuten Jerusalemin alkuseurakunnassa (Apt. 2:44).

Mutta ihmisen itsekunnioitus ei saisi riippua vain siitä, mitä hän omistaa, vaan hänen sydämensä laadusta; millainen ihminen hän on, miten hän suhtautuu läheisiinsä, kanssaihmiin, Jumalaan ja kirkkoon.

Me ihmiset tarvitsemme tässä ajassa toisiltamme tukea ja opastusta, ja erityisesti itse Jumalalta: paikkoja ja hetkiä, jotka auttavat meitä menemään itseemme ja tällöin löytämään suunnan ja tehtävät elämällemme. Sen tuntemiseksi meidän on säännöllisesti hiljennyttävä, niin kuin Herramme itse teki ja opetti sitä opetuslapsilleen kutsuessaan heidät mukaansa yksinäisyyteen.

Karmeliittaluostarijärjestön uudistaja Avilan pyhä Teresa on korostanut sisarilleen sisäisen kammion rakentamisen tärkeyttä, johon he voivat aina kenenkään ja minkään häiritsemättä vetäytyä ollakseen Jumalan läheisyydessä ja mieltä yhteydessä Kristukseen, miten he parhaiten voivat täyttää Jumalan tahdon elämässään. Ulkonaiset tekijät, kuten sopiva ympäristö ja yhteisöelämä edistävät suuresti kammion rakentamista omaan sydämeen, vaikka usein kehitys on päinvastainen. Mitä syvempää ihmisen sisäinen elämä on, sitä vahvemmin hän elää Jumalan ilosanomasta ja palvelee Jumalan valtakuntaa. Sopiva rukouspaikka on jokaiselle meistä paitsi hiljainen nurkka kotona myös kirkkorakennus. Onneksi meidän kirkkomme ovat avoimia myös arkipäiväisin. Sääntökuntalaisten oma paikka on heidän klausuurinsa.

Tämä yksityisalue on pyhä paikka. Se antaa heille hyvät edellytykset kasvaa yhdessä kanssaveljien tai -sisarten kanssa päivästä päivään evankelisten neuvojen mukaisessa elämässä. Toisin sanoen Jumalan valtakunnan tähden he elävät naimattomuudessa, köyhyydessä ja kuuliaisuudessa. Tämä heidän erikoinen kutsumuksensa on arvokas todistus Jumalan olemassaolosta ja hänen rakkaudestaan kaikkia ihmisiä kohtaan. Klausuurin alue haastaa jokaisen veljen tai sisaren, yksin ja yhdessä luostariyhteisönsä kanssa täyttämään huolellisesti saamaansa palvelutehtävää: auttaa ihmisiä maailmassa muistamaan Jumalaa, joka rakastaa ääretömästi meitä ja haluaa vapauttaa meidät synnin vahingosta ja oman ihmisarvomme aliarvioimisesta.

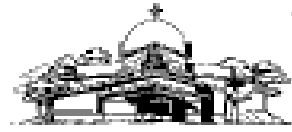
Tästä kaikesta kertoo klausuuri-kilpi. Siksi ihmisten on kunnioitettava tätä pyhää tilaa, eikä sovi luvatta tunkeutua siihen. Ihmiskunnan historiassa tätä ei ole aina kunnioitettu, koska maallisin silmin luostarielämä ei ole kyllin tuotteliasta.

Sääntökuntalaisilla ei ole, kuten joskus on väitetty, vain vastuu oman yhteisönsä jäsenistä, vaan heillä on vastuu kaikista ihmisistä: sekä koko Jumalan kansasta että niistä monista ihmisistä, jotka eivät vielä tunne todellista Jumalaa tai jotka syystä tai toisesta ovat vieraantuneet maailman Vapahtajasta ja hänen kirkostaan.

Jumalalle elämänsä vihkineet sääntökuntalaiset – kuuluvatpa he kontemplatiiviseen tai aktiiviseen luostarijärjestöön - ovat aina olleet kirkossa ikään kuin ainutlaatuisen voimakas majakka, joka heittää Jumalan valoa maailman pimeyteen ja näin luotsaa esirukouksillaan ja työllään monia veneitä Jumalan ikuisen sataman turvaan.

isä Frans

Kolummi

Stadium Catholicum

Espoon Hengelliset päivät 23.10.2010

Pyhitäjä Herman Alaskalaisen kirkossa, Kaupinkalliontie 2
yhteistyössä Studium Catholicumin kanssa

Rukous luostareissa ja maailmassa "ammattilaiset ja amatöörit kohtaavat"

Sääntökuntalaisissa pohdimmme luostarien ja maallikoiden rukouselämän sähkötön ortodoksisuutta ja katolista perinnettä.

Luennot alkavat klo 12

Mahdollisuus osallistua Jaakobin liturgiaan klo 10
ja vigiliaan klo 18

Pyhitäjä Herman Alaskalaisen kirkko pääsee Kaupinkalliontie 106 ja 110T.
Pain korvaatkaa osasto toiminnasta Euroan pyhäkällä.

One-day session with Fr. Kenneth Overberg, SJ Prof. at Xavier University (Cincinnati, Ohio)

Saturday October 30

**10-12 am: Foundations
of Catholic Moral Teaching
1-3 pm: Currently Disputed Questions
in Catholic Moral Theology**

Stadium Catholicum

Ritarikatu 3A, 00170 Helsinki

Registration online www.stadium.fi/enrollment

or on the spot 10 minutes before

(5 eur., 2 eur. for students)

Maallikkodominikaanit järjestävät Katekismuksen opiskelua

Stadium Catholicumissa, Ritarikatu 3 lauantaisin 23.10., 20.11. ja 18.12. klo 14 - 16.

Kokoontumisissa on aina joku papeista mukana. Ensimmäistä kertaa varten on hyvä lukea Katolisen kirkon katekismuksen alusta sivun 33 loppuun ja koota kysymyksiä ja löytöjä.

Opiskelu jatkuu keväällä. Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan. Tiedustelut: Katolinen tiedotuskeskus p. 09-6129470. Tervetuloa!

Retretti Turun Birgittalaisluostarissa

Birgittalaisoblaatit järjestävät rauhan ja mietiskelyn viikonlopun 19. (pe) - 21. (su) marraskuuta. Isä Frans Voss johtaa, aiheena on: "Ja taivaista kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt." (Mt 3:17)

Aloitamme perjantaina klo 18, ja päätämme sunnuntaina lounaaseen. Retrettiä maksu (majoitus ja ruokailut) on 80 €. Retrettiin ovat kaikki tervetulleita! Tiedustelut ja varaukset birgittalaisisarilta, p. (02) 2501 910, tai birgitta.turku@kolumbus.fi

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Kenellä ei ole syntiä?

Joh. 8: 2-11

Varhain aamulla hän tuli taas temppeliin. Hänen luokseen kerääntyi ihmisiä suurin joukoin, ja hän istuutui ja opetti heitä. Kesken kaiken toivat lainopettajat ja fariseukset paikalle naisen, joka oli joutunut kiinni aviorikoksesta.

He asettivat hänet Jeesuksen eteen ja sanoivat: "Opettaja, tämä nainen on aviorikkoja, hänet tavattiin itse teossa.

Mooses on laissa antanut meille määräyksen, että tällaiset on kivitettävä. Mitä sinä sanot?"

He puhuivat näin pannakseen Jeesuksen koetukselle ja saadakseen sitten aiheen syyttää häntä. Mutta Jeesus kumartui ja kirjoitti sormellaan maahan.

Kun he tiukkasivat häneltä vastausta, hän suoristautui ja sanoi: "Se teistä, joka ei ole tehnyt syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven."

Hän kumartui taas ja kirjoitti maahan.

Jeesuksen sanat kuultuaan he lähtivät pois yksi toisensa jälkeen, vanhimmat ensimmäisinä. Kansan keskelle jäi vain Jeesus ja nainen.

Jeesus kohotti päänsä ja kysyi: "Nainen, missä ne kaikki ovat? Eikö kukaan tuominut sinua?"

"Ei, herra", nainen vastasi. Jeesus sanoi: "En tuomitse minäkään. Mene, äläkä enää tee syntiä."

Kommentti

Todennäköisesti olet joskus kysynyt itseltäsi, mitä Jeesus oli kirjoittamassa sormellaan maahan. Minäkin olen pohjittanut samaa monta kertaa. Se on salaisuus. Voisiko se olla joku merkki?

Jeesuksen kirjoittaessa Hän itse kuunteli, mitä hänen ympärillään tapahtui. Tämä on selvää. Hänen vastauksensa kuulostaa liikutavalta: "Se teistä, joka ei ole tehnyt syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven." Ja maahan kirjoittaminen jatkui.

Ihminen on luotu maasta Jumalan kuvan mukaan. Tämä tilanne näyttää meille, että kirjoittamalla maahan Jeesus haluaa korostaa sitä, että hänen uusi lakinsa pitää kaivertaa ihmisten sydämiin. Ihmisten sydän on maallinen, mutta myös jumalallinen.

Tietysti naisen synti on selvä ja erittäin vakava. Mooseksen lain mukaan synnin seuraus on väistämättä rangaistus. Tässä tapauksessa: kuolema.

Tämä kaikki tapahtui temppelin alueella, ja lainopettajat ja fariseukset

kysyivät Jeesukselta Mooseksen määräyksestä. Mutta nyt on uusi temppeli, uusi laki, uusi liitto: Jeesuksen liitto, rakkauden laki.

Syyttäjät lähtevät pois yksi toisensa jälkeen, vanhimmat ensimmäisinä. Vanha testamentti antaa tilaa Uudelle testamentille. Jeesus omin sormin kirjoittaa uuden lain sydämiimme.

Kukaan ei voi tuomita toista ihmistä, vaan ainoastaan Jumala, sillä Hän teki lain ja siksi Hän on ainoa oikea ja aito tuomari. Jeesus osoittaa meille Jumalan rakastettavat kasvot: Jumala on rakkaus.

Ainoa asia, jonka Jeesus vaatii meiltä, on vilpittömän katumus. Jos kadun syntensä, niin silloin jumalallinen rakkaus toimii. Samalla kun sallin, että Jumala rakastaa minua, voin itse aidosti katua. Itse asiassa tärkeintä on sallia Jumalan astua sisääni. Tämä jumalallinen rakkaus vaikuttaa sitten minussa, jotta voisin pyytää anteeksiannosta Häneltä.

Jeesuksen ratkaisu on aina rakkaus. Rakkaus on kaikkivaltias, ja se sallii meidän saada anteeksiannon.

isä Raimo Goyarrola

Kartuta katedraalin remontti-rahastoa

Anna lahjaksi ystävällesi, lapsellesi, äidillesi, isällesi, kummilapsellesi, ukille, mummitteille **PYHÄN HENRIKIN MEDALJONKI**, jota myydään katedraalin kattoremontin rahoittamiseksi. Medaljonkia on kahdenlaisia kullattua hopeaa ja hopeaa. Ovaalissa medaljongissa on tekstinä Sanctus Henricus. Sen suunnittelun pohjana on ollut Pyhän Henrikin katedraalin kuorissa oleva ikkunamaalaus pyhästä Henrikistä.

Hopeinen medaljonki maksaa 30€; kullattu hopeinen medaljonki maksaa 45€. Postimaksuna peritään 2€. Käteismyynti ennen ja jälkeen messun kirkon edessä.

Medaljonkia voi tilata puhelimitse: Marja-Leena Rautakorpi, p. 050-3409167; sähköpostitse: phs@catholic.fi; maksamalla medaljongista 32€ tai 47€ (remonttitali 174530-92959, viite 15118). **Myös katedraaliprismit on vielä jäljellä.**

KUVIA KIRKON ELÄMÄSTÄ

Katolisen tiedotuskeskuksen kuvapankkiin voi lähettää kuvia kirkon elämästä digitaalisessa muodossa. Kuvien pitää olla laadukkaita ja tarkkoja ja kooltaan seuraavien rajojen puitteissa: lyhyt sivu vähintään 1000 px, pitkä sivu korkeintaan 5000 px. Maksimikoko n. 5 MB. Kuvat lähetään sähköpostilla osoitteeseen **kuvat@catholic.fi**. Sähköpostiin pitää kirjoittaa lisäksi (mahdollisuuksien mukaan) ainakin seuraavat tiedot: kuvaaja (tai kenen hallussa kuva on), paikka, aika (päivämäärä tai vuosi), kuvissa selvästi näkyvien henkilöiden nimet, tapahtuma/tilaisuus. Kuvat tallennetaan Katolisen tiedotuskeskuksen kuvapankkiin. Lähettämällä kuvat tähän osoitteeseen ymmärrämme Katolisen tiedotuskeskukselle myönnetyn kuvien täyden käyttö- ja julkaisuoikeuden. Otamme mielellämme vastaan myös vanhempaa, digitoitua (skannattua) aineistoa. Kiitos yhteistyöstä! **KATT**

Isä Marino Trevisini pitää

seurakunta-retretin

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa lauantaina 30.10. klo 10 - 15.

Lounas klo 12.30 maksaa 10 euroa.

Ilmoittautumiset 27.10. mennessä Henrikin pappilaan p. 09-637853 tai henrik@catholic.fi.

Neitsyt Marian medaljongit

Niitä myydään Pyhän Marian kirkon remontin rahoittamiseksi. Kullattu maksaa 45 euroa ja hopeinen 30 euroa. Medaljonkeja saa Rita Kairalta Mariassa sunnuntain päämessun jälkeen tai soittamalla p. 040 - 7679157.

EKUMEEINEN KURSSI NUORILLE AIKUISILLE HELSINGISSÄ

Haluaisitko pohtia ekumeniaan ja kansainvälisyyteen liittyviä kysymyksiä? Jos mielenkiintosi heräsi ja olet 18-30-vuotias nuori aikuinen, Ketko on kuin luotu sinua varten.

Ketko on Kansainvälisen ja ekumeenisen toiminnan koulutusohjelma. Ketko on Suomen Ekumeenisen Neuvoston nuorisosaaston järjestämää koulutusta. Maksuton kurssi kestää neljä viikonloppua:

24.-26.9.2010 luterilaisuus ja anglikaanisuus
12.-14.11.2010 ortodoksisuus
28.-30.1.2011 vapaat suunnat
18.-20.3.2011 katolilaisuus

Majoituksen ja ruokailut osallistujat hoitavat itse. Pääkaupunkiseudun ulkopuolelta tulevat opiskelijat voivat anoa avustusta matkakuluihin SEN:n:lta. Ilmoittautua voit 12.9.2010 mennessä Lauralle. Voit kysyä myös lisätietoja: laura.tiitu@helsinki.fi tai puh. 0409125773. Lisätietoa SEN:sta: www.ekumenia.fi.

Rukouskurssi

Stella Mariksen viikonlopun rukouskurssi isä Frans Vossin johdolla perjantai-iltana 5.11. klo 18 (kevyt illallinen) sunnuntaihin 7.11. klo 14.30 (läksiäiskahvi) saakka.

Kurssi on tarkoitettu lähinnä niitä varten, jotka viime aikana ovat liittyneet katoliseen kirkkoon. On johdantoja eri aiheisiin, keskustelutilaisuuksia sekä käytännöllisiä harjoituksia.

Ilmoittautuminen Stella Marikseen 25.10. mennessä: puh. 019-335793, email stellamaris@catholic.fi.

Mikä meille on pyhää?

Naisen kokemus pyhästä islamissa, kristinuskossa ja juutalaisuudessa

Seminaari NNKY:n Saarnisalissa (käynti ravintolan kautta), Pohj. Rautatiekn.23, Helsinki

Sunnuntaina 24.10. 2010 klo 13-17.

Lisätietoja: www.ekumenia.fi

Järjestää: SEN/Naisjaosto

MASS WITH THE BEATIFICATION OF VENERABLE CARDINAL JOHN HENRY NEWMAN

HOMILY OF HIS HOLINESS BENEDICT XVI

Dear Brothers and Sisters in Christ,

...
England has a long tradition of martyr saints, whose courageous witness has sustained and inspired the Catholic community here for centuries. Yet it is right and fitting that we should recognize today the holiness of a confessor, a son of this nation who, while not called to shed his blood for the Lord, nevertheless bore eloquent witness to him in the course of a long life devoted to the priestly ministry, and especially to preaching, teaching, and writing. He is worthy to take his place in a long line of saints and scholars from these islands, Saint Bede, Saint Hilda, Saint Aelred, Blessed Duns Scotus, to name but a few. In Blessed John Henry, that tradition of gentle scholarship, deep human wisdom and profound love for the Lord has borne rich fruit, as a sign of the abiding presence of the Holy Spirit deep within the heart of God's people, bringing forth abundant gifts of holiness.

Cardinal Newman's motto, *Cor ad cor loquitur*, or "Heart speaks unto heart", gives us an insight into his understanding of the Christian life as a call to holiness, experienced as the profound desire of the human heart to enter into intimate communion with the Heart of God. He reminds us that faithfulness to prayer gradually transforms us into the divine likeness. As he wrote in one of his many fine sermons, "a habit of prayer, the practice of turning to God and the unseen world in every season, in every place, in every emergency – prayer, I say, has what may be called a natural effect in spiritualizing and elevating the soul. A man is no longer what he was before; gradually ... he has imbibed a new set of ideas, and become imbued with fresh principles" (Parochial and Plain Sermons, iv, 230-231). Today's Gospel tells us that no one can be the servant of two masters (cf. Lk 16:13), and Blessed John Henry's teaching on prayer explains how the faithful Christian is definitively taken into the service of the one true Master, who alone has a claim to our unconditional devotion (cf. Mt 23:10). Newman helps us to understand what this means for our daily lives: he tells us that our divine Master has assigned a specific task to each one of us, a "definite service", committed uniquely to every single person: "I have my mission", he wrote, "I am a link in a chain, a bond of connexion between persons. He has not created me for naught. I shall do good, I shall do his work; I shall be an angel of peace, a preacher of truth in my own place ... if I do but keep his commandments and serve him in my calling" (Meditations and Devotions, 301-2).

The definite service to which Blessed John Henry was called involved applying his keen intellect and his prolific pen to many of the most pressing "subjects of the day". His insights into the relationship between faith and reason, into the vital place of revealed religion in civilized society, and into the need for a broadly-based and wide-ranging approach to education were not only of profound importance for Victorian England, but continue today to inspire and enlighten many all over the world. I would like to pay particular tribute to his vision for education, which has done so much to shape the ethos that is the

driving force behind Catholic schools and colleges today. Firmly opposed to any reductive or utilitarian approach, he sought to achieve an educational environment in which intellectual training, moral discipline and religious commitment would come together. The project to found a Catholic University in Ireland provided him with an opportunity to develop his ideas on the subject, and the collection of discourses that he published as *The Idea of a University* holds up an ideal from which all those engaged in academic formation can continue to learn. And indeed, what better goal could teachers of religion set themselves than Blessed John Henry's famous appeal for an intelligent, well-instructed laity: "I want a laity, not arrogant, not rash in speech, not disputatious, but men who know their religion, who enter into it, who know just where they stand, who know what they hold and what they do not, who know their creed so well that they can give an account of it, who know so much of history that they can defend it" (*The Present Position of Catholics in England*, ix, 390). On this day when the author of those words is raised to the altars, I pray that, through his intercession and example, all who are engaged in the task of teaching and catechesis will be inspired to greater effort by the vision he so clearly sets before us.

While it is John Henry Newman's intellectual legacy that has understandably received most attention in the vast literature devoted to his life and work, I prefer on this occasion to conclude with a brief reflection on his life as a priest, a pastor of souls. The warmth and humanity underlying his appreciation of the pastoral ministry is beautifully expressed in another of his famous sermons: "Had Angels been your priests, my brethren, they could not have consoled with you, sympathized with you, have had compassion on you, felt tenderly for you, and made allowances for you, as we can; they could not have been your patterns and guides, and have led you on from your old selves into a new life, as they can who come from the midst of you" (*"Men, not Angels: the Priests of the Gospel"*, Discourses to Mixed Congregations, 3). He lived out that profoundly human vision of priestly ministry in his devoted care for the people of Birmingham during the years that he spent at the Oratory he founded, visiting the sick and the poor, comforting the bereaved, caring for those in prison. No wonder that on his death so many thousands of people lined the local streets as his body was taken to its place of burial not half a mile from here. One hundred and twenty years later, great crowds have assembled once again to rejoice in the Church's solemn recognition of the outstanding holiness of this much-loved father of souls. What better way to express the joy of this moment than by turning to our heavenly Father in heartfelt thanksgiving, praying in the words that Blessed John Henry Newman placed on the lips of the choirs of angels in heaven:

*Praise to the Holiest in the height
And in the depth be praise;
In all his words most wonderful,
Most sure in all his ways!
(The Dream of Gerontius).*

© Copyright 2010 - Libreria Editrice Vaticana

CARITAS-KUULUMISET

Suomen Caritas ry täyttää tänä vuonna 50 vuotta!
Caritas Finland rf fyller 50 år!
Caritas Finland 50 years!

Voit tukea Caritaksen toimintaa: tili 800012-70154504, viite 2202
Aiheesta lähemmin myöhemmässä numerossa.

KATASTROFIKERÄYSTILI 800012-70154504, viite 2383

- Tällä hetkellä tuemme Pakistanin tulvan uhreja.
- Voit myös tukea suoraan Caritas Internationalin sivuilla osoitteessa www.caritas.org

TULEVIA TAPAHTUMIA

- Caritas osallistuu 13.10.: Ekumeeninen kokkisota: Ruokaa kaikille! Tilaisuus on vapaa yleisölle. Lisää aiheesta: <http://www.kotimaa24.fi/uutiset/495-kryptassa-jarjestetaan-kokkisota>
- Ekumeenista vastuuviikkoa ja Väkivallatonta viikkoa vietetään 17.-24.10.2010 teemalla "Pyri sopuun - rakenna rauhaa". Ekumeniska ansvarsveckan och En vecka utan våld firas 17-24 oktober 2010 med temat "Bygg fred - sök försoning". Tutustu tarjontaan osoitteissa www.vastuuvikko.fi ja www.evl.fi/vakivallastaso-vintoon Förläggning: www.ansvarsveckan.fi
- 20.-21.11 Caritas-Basaari P.Olavins srk-salissa
- 21.11 Marraskuukin P.Henrikin srk-salissa klo 10.30-13.30
- Markkinoiden pystytys 20.11, lauantaina, klo 15.00 alkaen. Tervetuloa mukaan!

Helsingin seurakuntien johdantokurssi katoliseen uskoon

alkaa tänä vuonna maanantaina 6.9. klo 18.30 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa. Tervetuloa! Ohjelma on uudistunut niin, että kirkkoon liittymistä suunnittelevat tutustuisivat jo varhaisemmassa vaiheessa omaan seurakuntaansa. Yhteisluennoille ovat tervetulleita kaikki kiinnostuneet. **Kurssille ei tarvitse ilmoittautua.** Kurssin päämateriaalina käytetään Katolisen kirkon katekismusta.

ALUSTAVA OHJELMA (MUUTOKSET MAHDOLLISIA)

USKONTUNNUSTUS

- 6.9.2010 Jeesus Kristus ja pyhä Kolminaisuus
- 20.9.2010 Raamattu ja traditio
- 4.10.2010 Kirkko ja opetusväki

18.10.2010 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa: yleisiä asioita kirkkoon liittymisestä

KRISTILLISEN SALAISUUDEN VIETTO

- 1.11.2010 Sakramentit; kaste ja vahvistus
- 15.11.2010 pappeus ja eukaristia (messu)
- 29.11.2010 rippi ja sairaiden voitelu
- 13.12.2010 avioliitto

10.1.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

- 24.1.2011 Käskyt I
- 7.2.2011 Käskyt II

21.2.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa

RUKOUS KRISTILLISESSÄ ELÄMÄSSÄ

- 7.3.2011 Herran rukous
- 21.3.2011 Rukouksista ja hartauksista
- 4.4.2011 Eläminen kirkon yhteydessä

18.4.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa: palaute kurssista

LOPUKSI (seurakunnittain)

- Oman kirkkoherran tapaaminen yksittäin
- Harjoitus ja valmistautuminen rippiin
- Rippi

Kirkkoonotto